

Declarația comună

a Regatului Belgiei, Republicii Federale Germania, Regatului Spaniei, Republicii Franceze, Marelui Ducat al Luxemburgului, Regatului Țărilor de Jos și a Republicii Austria la Tratatul din 27 mai 2005 privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale

I. Toate Părțile Contractante declară în comun,

- (1) în referire la articolul 17 alineatul (1) din Tratat, că formularea acestei dispoziții nu afectează poziția acestora în relația cu statul deținător sau a statului de înmatriculare în cadrul misiunii însoșitorilor înarmați la bordul aeronavelor,
- (2) în referire la articolul 34, alineatul (2), fraza 2, că:
 - (a) există condițiile pentru transmiterea de date cu caracter personal, conform Capitolului 7 al Tratatului, în principal deja de la momentul semnării, în măsura în care nu se referă la consultarea sau compararea automatizate de date;
 - (b) vor crea cât mai curând premisele care lipsesc, conform Capitolului 7, în special în domeniul consultării sau comparării automatizate.

II. Regatul Belgiei declară:

- (1) că orice informație transmisă de Regatul Belgiei în baza Tratatului poate fi utilizată ca probă, de Partea Contractantă care o primește, numai cu consimțământul autorităților judecătorești belgiene competente;
- (2) în referire la articolul 18:
 - (a) că trebuie să existe o aprobare expresă a reprezentantului autorității aeronautice belgiene înainte ca un însoțitor înarmat la bordul aeronavelor să poată părăsi avionul cu arme sau muniție, conform articolului 18, alineatul (2), punctul 1;
 - (b) că la părăsirea aeronavei, armele sau muniția trebuie fie predate unui reprezentant al autorităților aeronautice belgiene, care le va transporta, într-o ladă închisă, până la locul de depozitare;
 - (c) că portul de arme sau muniție de către însoțitorul înarmat la bordul aeronavelor este interzis în afara unei aeronave.
- (3) în referire la articolul 27, alineatul (3), că aplicarea acestei prevederi nu afectează competențele autorităților judecătorești belgiene.

III. Regatul Spaniei declară, în referire la articolul 45, fraza 1, că apreciază că pentru Tratat este aplicabilă și „Reglementarea privind autoritățile din Gibraltar, în cadrul instrumentelor UE și CE, precum și a altor tratate conexe” din 19 aprilie 2000, în conformitate cu prevederile articolului 5 al acesteia.

IV. Republica Franceză declară, în referire la articolul 9, că accesul la datele indexate în fișierul național automatizat al amprentelor digitale (FAED), așa cum este stipulat în articolul 9, este permis în baza legislației naționale în vigoare, pentru a facilita autorităților competente căutarea și identificarea autorilor unor infracțiuni, acțiuni ilegale sau actelor de pregătire pentru acestea, precum și a facilita urmărirea infracțiunilor.

V. Regatul Țărilor de Jos declară, în referire la articolul 3 și 4, că va pleca de la premiza că procedura conform acestor prevederi se va face în sensul că Părțile Contractante vor primi acces la date de referință

din baza de analiză a datelor ADN a Țărilor de Jos, conform articolului 2, alineatul (2) al Tratatului, cu dreptul de a realiza consultări automate prin compararea profilurilor ADN proprii cu profilurile ADN din fișierele de analiză a datelor ADN a Țărilor de Jos, indiferent că este vorba de un caz particular sau nu.

VI. Republica Austria declară, cu referire la articolul 40, alineatul (1), că protecția juridică asigurată de către Comisia Austriacă de Protecție a Datelor, care îndeplinește atât premisele articolului 6, alineatul (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului, cât și criteriul unei autorități independente de supraveghere, în sensul articolului 28 al Directivei 95/46/EC, îndeplinește cerințele acestui articol.

VII. Republica Federală Germania și Republica Austria declară, în referire la articolul 46, fraza 2, că, în relațiile dintre Republica Federală Germania și Republica Austria costurile care rezultă din asigurarea asistenței judiciare, conform articolului 7, vor fi rambursate de către Partea Contractantă solicitată.

Prüm, 27.05.2005

Prezenta Declarație Comună este semnată într-un exemplar unic în limba germană, spaniolă, franceză și neerlandeză și păstrată împreună cu Tratatul în arhiva Ministerului Federal de Externe al Republicii Federale Germania, care va transmite o copie certificată conformă a acestei Declarații Comune fiecărui stat semnatar sau stat care aderă.

Pentru Regatul Belgiei

Pentru Republica Federală Germania

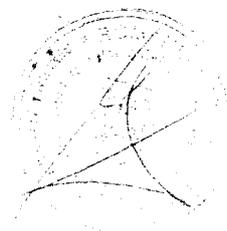
Pentru Regatul Spaniei

Pentru Republica Franceză

Pentru Marele Ducat al Luxemburgului

Pentru Regatul Țărilor de Jos

Pentru Republica Austria

Tratatul

între Regatul Belgiei, Republica Federală Germania, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Marele Ducat al Luxemburgului, Regatul Țărilor de Jos și Republica Austria privind aprofundarea cooperării transfrontaliere, în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale, semnat la Prüm, la 27 mai 2005

Înaltele Părți Contractante ale prezentului Tratat, State Membre ale Uniunii Europene,

Considerând că, într-un spațiu de liberă circulație a persoanelor, este important ca Statele Membre ale Uniunii Europene să-și intensifice cooperarea pentru a combate mai eficient terorismul, criminalitatea transfrontalieră și migrația ilegală,

Din dorința ca, în cadrul îmbunătățirii cooperării în Europa și fără a aduce prejudicii prevederilor Tratatului privind Uniunea Europeană și ale Tratatului de instituire a Comunității Europene, să joace un rol de pionierat în scopul atingerii unui nivel cât mai înalt posibil al propriei cooperări, în primul rând prin intermediul unui mai bun schimb de informații, realizat în special în domeniile legate de combaterea terorismului, a criminalității transfrontaliere și a migrației ilegale, precum și pentru a permite tuturor celorlalte State Membre ale Uniunii Europene să participe la această cooperare,

Din dorința de a transpune dispozițiile prezentului Tratat în cadrul juridic al Uniunii Europene, pentru a se ajunge la o îmbunătățire a schimbului de informații la nivelul întregii Uniuni Europene, în special în domeniile legate de combaterea terorismului, a criminalității transfrontaliere și a migrației ilegale, precum și în vederea creării în acest sens a bazelor juridice și tehnice necesare,

Cu respectarea drepturilor fundamentale, așa după cum acestea decurg din Carta Drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, din Convenția europeană de apărare a Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale, precum și din tradițiile constituționale comune ale Statelor implicate, fiind conștiente îndeosebi de faptul că transmiterea datelor cu caracter personal unei alte Părți Contractante presupune un nivel adecvat de protecție a datelor din partea Părții Contractante destinatare,

Considerând că, fără a aduce atingere legislației naționale aflată în prezent în vigoare în statele implicate, este necesar să se mențină și să se prevadă un control judiciar corespunzător asupra măsurilor prevăzute prin prezentul Tratat,

Dispuse să completeze prezentul Tratat prin alte acorduri care să permită consultarea automatizată a datelor în alte baze de date corespunzătoare, în măsura în care acest lucru este necesar și proporțional în scopul aprofundării cooperării transfrontaliere,

Au convenit următoarele:

Capitolul 1

Parte generală

Articolul 1

Principii

- (1) Prin prezentul Tratat, Părțile Contractante vizează să-și intensifice cooperarea transfrontalieră, în special schimbul de informații.
- (2) Această cooperare nu aduce atingere dreptului Uniunii Europene și, în baza prevederilor prezentului Tratat, rămâne deschisă spre aderare oricărui Stat Membru al Uniunii Europene.
- (3) În cadrul prezentului Tratat, cooperarea vizează dezvoltarea inițiativelor care să favorizeze cooperarea europeană în domeniile descrise prin prezentul Tratat.
- (4) După cel mult trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului Tratat, va fi prezentată o inițiativă pentru transpunerea dispozițiilor prezentului Tratat în cadrul juridic al Uniunii Europene, pe baza unei evaluări a experienței dobândite în cadrul aplicării prezentului Tratat, de comun acord cu Comisia Europeană, sau la propunerea Comisiei Europene, ținând cont de prevederile Tratatului privind Uniunea Europeană și ale Tratatului de instituire a Comunității Europene.
- (5) Periodic și în comun, Părțile Contractante informează Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană cu privire la evoluția cooperării.

Capitolul 2

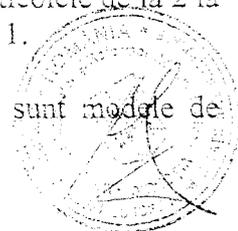
Profile ADN, date dactiloscopice și alte date

Articolul 2

Crearea fișierelor naționale de analiză ADN

- (1) Părțile Contractante se angajează să creeze și să gestioneze fișiere naționale de analiză ADN, în vederea urmăririi faptelor penale. Prelucrarea datelor înregistrate în aceste fișiere, în baza prezentului Tratat, se efectuează în conformitate cu legislația națională aplicabilă în procesul prelucrării în cauză, fără a aduce atingere celorlalte dispoziții ale prezentului Tratat.
- (2) În vederea aplicării prezentului Tratat, Părțile Contractante garantează că sunt disponibile datele indexate ca referindu-se la conținutul fișierelor naționale de analiză ADN indicate la alineatul 1, prima frază. Aceste date indexate conțin doar profile ADN* provenite din partea necodată a ADN-ului, precum și o referință. Datele indexate nu trebuie să conțină nici o dată care să permită identificarea directă a persoanei implicate. Datele indexate care nu pot fi atribuite nici unei persoane (urme deschise) trebuie să fie recunoscute ca atare.
- (3) Odată cu depunerea instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, fiecare Parte Contractantă desemnează fișierele naționale de analiză ADN cărora li se aplică articolele de la 2 la 6, ca și condițiile ce guvernează consultarea automatizată în baza articolului 3, alineatul 1.

* Pentru Republica Federală Germania, profilele ADN în sensul prezentului Tratat sunt modale de identificare ADN.

Articolul 3

Consultarea automatizată a profilelor ADN

(1) Părțile Contractante permit punctelor naționale de contact indicate la articolul 6, ale celorlalte Părți Contractante ca, în vederea urmăririi faptelor penale, să aibă acces la datele indexate în fișierele lor de analiză ADN și să aibă dreptul să procedeze la o consultare automatizată cu ajutorul unei comparări a profilelor ADN. Consultarea nu poate fi realizată decât pentru fiecare caz în parte și cu respectarea legislației naționale a Părții Contractante care efectuează respectiva consultare.

(2) Dacă, în cadrul unei consultări automatizate, se constată o concordanță între un profil ADN transmis și un profil ADN înregistrat în fișierul Părții Contractante destinare, punctul național de contact care a lansat consultarea este informat pe cale automatizată cu privire la existența unei concordanțe și la referință. Dacă nu poate fi constatată nici o concordanță, comunicarea în acest sens se realizează în mod automatizat.

Articolul 4

Compararea automatizată a profilelor ADN

(1) De comun acord și prin intermediul propriilor puncte naționale de contact, Părțile Contractante compară profilele ADN ale urmelor lor deschise cu toate profilele ADN ce provin din datele indexate ale celorlalte fișiere naționale de analiză ADN, în vederea urmăririi faptelor penale. Transmiterea și compararea se realizează în mod automatizat. Transmiterea ce vizează compararea profilelor ADN ale urmelor deschise nu se realizează decât în cazurile în care o asemenea transmitere este prevăzută prin legislația națională a Părții Contractante solicitante.

(2) Dacă, în cursul comparării prevăzute la alineatul (1), o Parte Contractantă constată că profilele ADN transmise corespund celor cuprinse în propriul fișier de analiză ADN, aceasta comunică fără întârziere punctului național de contact al celeilalte Părți Contractante datele indexate pentru care a fost constatată o concordanță.

Articolul 5

Transmiterea altor date cu caracter personal și a altor informații

În cazul constatării concordanței profilelor ADN în cadrul procedurii prevăzute la articolele 3 și 4, transmiterea altor date cu caracter personal care se raportează la datele indexate, ca și a altor informații, se realizează în baza legislației naționale a Părții Contractante solicitate, inclusiv a dispozițiilor privind asistența judiciară.

Articolul 6

Punctul național de contact și acordul de implementare

(1) Fiecare Parte Contractantă desemnează un punct național de contact pentru transmiterea datelor în baza articolelor 3 și 4. Competențele punctului național de contact sunt guvernate de legislația națională care îi este aplicabilă.

(2) Detaliile tehnice ale procedurilor descrise la articolele 3 și 4 se reglementează printr-un acord de implementare prevăzut la articolul 44 .

Articolul 7

Prelevarea de material genetic și transmiterea profilelor ADN

Dacă, în cadrul unei proceduri de investigații sau al unei proceduri penale aflate în curs de derulare, lipsește profilul ADN al unei anumite persoane aflată pe teritoriul Părții Contractante solicitate, aceasta

din urmă acordă asistență judiciară, prelevând și analizând materialul genetic al acestei persoane, precum și transmițând profilul ADN obținut, atunci când:

1. Partea Contractantă solicitantă comunică scopul pentru care este necesară această procedură;
2. Partea Contractantă solicitantă prezintă o ordonanță sau un act de anchetă emis de autoritatea competentă, impus de legislația sa națională, din care să reiasă că ar fi întrunite condițiile pentru prelevarea și analiza materialului genetic, în ipoteza în care persoana în cauză s-ar găsi pe teritoriul Părții Contractante solicitante și
3. sunt întrunite condițiile prealabile pentru prelevarea și analiza materialului genetic, precum și pentru transmiterea profilului ADN obținut, potrivit legislației naționale a Părții Contractante solicitate.

Articolul 8 **Datele dactiloscopice**

În vederea aplicării prezentului Tratat, Părțile Contractante garantează să fie disponibile datele indexate privind conținutul sistemelor automatizate naționale de identificare dactiloscopică, create în vederea prevenirii și urmăririi faptelor penale. Aceste date indexate nu conțin decât date dactiloscopice și o referință. Datele indexate nu trebuie să conțină date care să permită identificarea directă a persoanei în cauză. Datele indexate care nu pot fi atribuite nici unei persoane (urme deschise) trebuie să poată fi recunoscute ca atare.

Articolul 9 **Consultarea automatizată a datelor dactiloscopice**

(1) Părțile Contractante permit punctelor naționale de contact ale celorlalte Părți Contractante, indicate la articolul 11, ca, în vederea prevenirii și urmăririi faptelor penale, să aibă acces la datele indexate din sistemele lor automatizate de identificare dactiloscopică, create în acest scop, cu dreptul de a proceda la o consultare automatizată cu ajutorul unei comparări a datelor dactiloscopice. Consultarea nu poate fi realizată decât pentru fiecare caz în parte și cu respectarea legislației naționale a Părții Contractante care efectuează respectiva consultare.

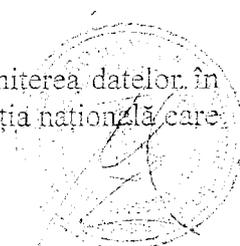
(2) Stabilirea definitivă a unei legături între o dată dactiloscopică și o dată indexată de Partea Contractantă care gestionează fișierul se realizează prin punctul național de contact al Părții Contractante ce a efectuat consultarea, pe baza datelor indexate transmise în mod automatizat și necesare unei atribuirii univoce.

Articolul 10 **Transmiterea altor date cu caracter personal și a altor informații**

În cazul constatării concordanței datelor dactiloscopice în cadrul procedurii prevăzute la articolul 9, transmiterea altor date cu caracter personal ce se raportează la datele indexate și a altor informații, se realizează în baza legislației naționale a Părții Contractante solicitate, inclusiv a dispozițiilor privind asistența judiciară.

Articolul 11 **Punctul național de contact și acordul de implementare**

(1) Fiecare Parte Contractantă desemnează un punct național de contact pentru transmiterea datelor în baza articolului 9. Competențele punctului național de contact sunt guvernate de legislația națională care îi este aplicabilă.

(2) Detaliile tehnice ale procedurilor descrise la articolul 9 se reglementează printr-un acord de implementare prevăzut la articolul 44 .

Articolul 12

Consultarea automatizată a datelor din registrele de înmatriculare a vehiculelor

(1) Pentru prevenirea și urmărirea faptelor penale pe teritoriul Părții Contractante care efectuează consultarea în vederea urmăririi faptelor penale pentru care sunt prevăzute pedepse și care sunt de competența tribunalelor sau a Ministerului Public, precum și în vederea menținerii ordinii și siguranței publice, Părțile Contractante autorizează punctele naționale de contact ale celorlalte Părți Contractante, menționate la alineatul (2) să aibă acces la următoarele date din registrele naționale ale vehiculelor, cu dreptul de a proceda la o consultare automatizată pentru fiecare caz în parte:

1. datele privind proprietarii sau, după caz, posesorii, precum și
2. datele privind vehiculele.

Consultarea nu trebuie să se realizeze decât utilizând un număr complet de identificare a vehiculului sau un număr complet al plăcuței de înmatriculare. Consultarea nu se realizează decât cu respectarea legislației naționale a Părții Contractante care o efectuează.

(2) Fiecare Parte Contractantă desemnează un punct național de contact pentru cererile care îi sunt adresate în vederea transmiterii datelor prevăzute la alineatul (1). Competențele punctului național de contact sunt guvernate de legislația națională care îi este aplicabilă. Detaliile tehnice ale procedurii se reglementează printr-un acord de implementare prevăzut la articolul 44 .

Articolul 13

Transmiterea datelor care nu au caracter personal

În vederea prevenirii faptelor penale și a menținerii ordinii și siguranței publice în timpul manifestărilor de mare anvergură cu dimensiune transfrontalieră, în special în domeniul sportiv sau în legătură cu reuniunile Consiliului European, Părțile Contractante își transmit reciproc, atât la cerere, cât și din proprie inițiativă, date care nu au caracter personal ce pot fi necesare în acest scop, cu respectarea legislației naționale a Părții Contractante care le transmite.

Articolul 14

Transmiterea datelor cu caracter personal

(1) În vederea prevenirii faptelor penale și a menținerii ordinii și siguranței publice în timpul manifestărilor de mare anvergură cu dimensiune transfrontalieră, în special în domeniul sportiv sau în legătură cu reuniunile Consiliului European, Părțile Contractante își transmit reciproc, atât la cerere cât și din proprie inițiativă, date referitoare la persoane, atunci când condamnări definitive sau alte fapte justifică prezumția că aceste persoane vor comite fapte penale în cadrul acestor evenimente, sau că acestea prezintă un pericol pentru ordinea și siguranța publice, în măsura în care transmiterea acestor date este permisă în baza legislației naționale a Părții Contractante care le transmite.

(2) Datele cu caracter personal nu vor putea fi prelucrate decât în scopurile prevăzute la alineatul 1 și pentru evenimentul descris în mod precis, pentru care acestea au fost comunicate. Din momentul în care scopurile prevăzute la alineatul (1) au fost atinse sau nu mai pot fi atinse, datele transmise trebuie să fie imediat șterse. În orice caz, datele transmise sunt șterse după cel mult un an.

Articolul 15

Punctul național de contact

Fiecare Parte Contractantă desemnează un punct național de contact pentru transmiterea datelor în baza articolelor 13 și 14. Competențele punctului național de contact sunt guvernate de legislația națională care îi este aplicabilă.

Capitolul 3

Măsuri pentru prevenirea infracțiunilor de terorism

Articolul 16

Transmiterea de informații pentru prevenirea infracțiunilor de terorism

(1) În anumite cazuri speciale, cu respectarea legislației naționale și fără cerere, în vederea prevenirii infracțiunilor de terorism, Părțile Contractante pot transmite punctelor naționale de contact ale celorlalte Părți Contractante, prevăzute la alineatul (3), datele cu caracter personal și informațiile prevăzute la alineatul (2), în măsura în care acest lucru este necesar, întrucât anumite fapte justifică prezumția că persoanele în cauză vor comite infracțiuni precum cele prevăzute la articolele de la 1 la 3 din Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului Uniunii Europene din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului.

(2) Datele și informațiile de transmis conțin numele, prenumele, data și locul nașterii, precum și o descriere a faptelor din care decurge prezumția indicată la alineatul (1).

(3) Fiecare Parte Contractantă desemnează un punct național de contact pentru realizarea schimbului de date cu punctele naționale de contact ale celorlalte Părți Contractante. Competențele fiecărui punct național de contact sunt guvernate de legislația națională care îi este aplicabilă.

(4) În baza legislației naționale, autoritatea care transmite datele poate stabili condiții privind utilizarea acestor date și informații de către autoritatea destinatară. Aceasta din urmă este obligată să respecte aceste condiții.

Articolul 17

Însoțitorii înarmați la bordul aeronavelor

(1) Fiecare Parte Contractantă decide în mod autonom, în funcție de politica sa națională de siguranță aeriană, cu privire la intervenția însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor în aeronavele înregistrate la Partea Contractantă respectivă. Intervenția acestor însoțitori înarmați la bordul aeronavelor se efectuează în conformitate cu Convenția de la Chicago din 7 decembrie 1944 privind aviația civilă internațională și anexele sale, în special anexa 17, cu celelalte documente privind aplicarea sa, ținând cont de competențele comandantului de aeronavă în baza Convenției de la Tokyo din 14 septembrie 1963 privind infracțiunile și alte acte ce se produc la bordul aeronavelor, precum și în conformitate cu alte reglementări de drept internațional pertinente, în măsura în care acestea sunt obligatorii pentru respectivele Părți Contractante.

(2) În sensul prezentului Tratat, însoțitori înarmați la bordul aeronavelor sunt funcționarii de poliție sau lucrători ai autorității publice corespunzător pregătiți în acest scop și însărcinați cu menținerea securității la bordul aeronavelor.

(3) Părțile Contractante se sprijină reciproc în pregătirea inițială și continuă a însoțitorilor înarmați la bordul aeronavelor și colaborează îndeaproape în chestiunile legate de echipamentul acestor însoțitori.

(4) Înainte de însoțirea unui zbor, punctul național de coordonare competent al Părții Contractante trimitătoare, indicat la articolul 19, trebuie să informeze în scris această intervenție. Informarea este transmisă în scris punctului național de coordonare competent al celeilalte Părți Contractante, cu cel puțin trei zile înainte de zborul în cauză cu destinația sau din direcția unui aeroport al unei alte Părți Contractante. În caz de pericol iminent, informarea scrisă este realizată fără întârziere, în principiu înainte de aterizare.

(5) Informarea scrisă, prelucrată în mod confidențial de Părțile Contractante cuprinde datele menționate în anexa 1 a prezentului Tratat. Părțile Contractante pot modifica anexa 1, printr-un acord separat.

Articolul 18

Portul armelor de serviciu, munițiilor și a obiectelor de echipament

(1) Părțile Contractante eliberează însoțitorilor înarmați repartizați la bordul aeronavelor celorlalte Părți contractante, la cererea acestora din urmă, o autorizație generală de port a armelor de serviciu, munițiilor și a obiectelor de echipament, pentru zborurile cu destinația sau din direcția unor aeroporturi ale Părților Contractante. Această autorizație acoperă portul armelor de serviciu și al munițiilor, atât la bordul aeronavelor cât și, în condițiile prevăzute la alineatul (2), în zonele de securitate dintr-un aeroport al Părții Contractante implicate, care nu sunt accesibile publicului.

(2) Portul armelor de serviciu și a munițiilor se supune următoarelor condiții:

1. ieșirea cu arme și muniții din aeronavă într-un aeroport sau șederea în zonele de securitate, care nu sunt accesibile publicului, aflate într-un aeroport al unei alte Părți Contractante, nu este autorizată decât cu însoțirea de către un reprezentant al autorității naționale competente a celeilalte Părți Contractante implicate.
2. imediat ce au fost scoase din aeronavă, armele și munițiile aduse sunt depozitate, sub escortă, într-un loc care trebuie să fie stabilit de autoritatea națională competentă, în care acestea se depozitează în siguranță și sub supraveghere.

Articolul 19

Punctele naționale de contact și de coordonare

Fiecare Parte Contractantă desemnează un punct național de contact și de coordonare pentru realizarea sarcinilor prevăzute la articolele 17 și 18.

Capitolul 4

Măsuri privind combaterea migrației ilegale

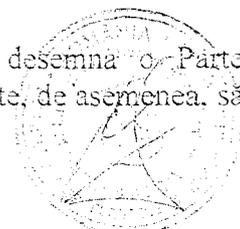
Articolul 20

Consilieri de documente

(1) Pe baza evaluărilor comune a situației și ținând cont de Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului Uniunii Europene din 19 februarie 2004 privind crearea unei rețele a ofițerilor de legătură «Imigrație». Părțile Contractante convin trimiterea unor consilieri de documente în statele considerate drept state de origine sau de tranzit pentru migrația ilegală.

(2) În conformitate cu legislația națională, Părțile Contractante se informează regulat cu privire la elementele referitoare la migrația ilegală, obținute din activitatea propriilor consilieri de documente.

(3) Cu ocazia trimiterii consilierilor de documente, Părțile Contractante pot desemna o Parte Contractantă coordonatoare pentru realizarea unor măsuri concrete. Coordonarea poate, de asemenea, să aibă o durată de timp determinată.

Articolul 21

Misiunile consilierilor de documente

Consilierii de documente, trimiși de către Părțile Contractante, îndeplinesc în special următoarele misiuni:

1. consilierea și pregătirea membrilor reprezentanțelor diplomatice sau consulare ale Părților Contractante cu privire la problemele de vize și pașapoarte, în special în ceea ce privește recunoașterea documentelor falsificate sau contrafăcute, precum și cu privire la utilizarea frauduloasă a documentelor și la migrația ilegală,
2. consilierea și pregătirea societăților de transport în domeniul obligațiilor ce decurg din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea graduală a controalelor la frontierele comune, semnată la 19 iunie 1990, și din anexa 9 a Convenției de la Chicago din 7 decembrie 1944 privind Aviația Civilă Internațională, precum și în domeniul recunoașterii documentelor falsificate sau contrafăcute și al dispozițiilor pertinente referitoare la intrare, precum și
3. consilierea și pregătirea autorităților și instituțiilor țării gazdă, care sunt competente pentru controalele polițienești la frontiere.

Nu se aduce atingere competențelor reprezentanțelor diplomatice sau consulare și nici autorităților însărcinate cu misiunile de control polițienesc la frontieră ale Părților contractante.

Articolul 22

Punctele naționale de contact și de coordonare

Părțile Contractante desemnează puncte naționale de contact și de coordonare care sunt utilizate drept interlocutori pentru punerea de acord în privința trimerii de consilieri de documente, precum și pentru planificarea, punerea în practică, îndrumarea și urmărirea măsurilor de consiliere și pregătire.

Articolul 23

Sprijin în cursul măsurilor de îndepărtare din teritoriu

(1) Părțile Contractante se sprijină reciproc în cursul măsurilor de îndepărtare din teritoriu, realizate ținând cont de Decizia 2004/573/CE a Consiliului Uniunii Europene din 29 aprilie 2004 privind organizarea zborurilor comune pentru îndepărtarea, pornind din teritoriul a două sau mai multe State Membre, a cetățenilor țărilor terțe care fac obiectul măsurilor de îndepărtare din teritoriul a două sau mai multe State Membre, și de Directiva 2003/110/CE a Consiliului Uniunii Europene din 25 noiembrie 2003 privind asistența în tranzit în cadrul măsurilor de îndepărtare pe cale aeriană. Părțile contractante se informează reciproc în timp util cu privire la măsurile de îndepărtare prevăzute a fi realizate și, în măsura posibilului, oferă celorlalte Părți Contractante posibilitatea de a participa la acestea. În cursul realizării măsurilor comune de îndepărtare din teritoriu, Părțile contractante convin asupra însoțirii persoanelor care trebuie îndepărtate și asupra măsurilor de securitate.

(2) O Parte Contractantă poate proceda la îndepărtarea unei persoane prin teritoriul unei alte Părți Contractante, în măsura în care acest lucru se dovedește necesar. Partea contractantă pe al cărei teritoriu trebuie să aibă loc îndepărtarea din teritoriu decide cu privire la executarea acesteia. În decizia sa, aceasta stabilește modalitățile de îndepărtare din teritoriu și aplică, în măsura în care acest lucru se dovedește necesar, mijloacele cu caracter obligatoriu care, prin legislația sa națională, sunt autorizate împotriva persoanei care trebuie îndepărtată.

(3) Părțile Contractante desemnează puncte naționale de contact pentru planificarea și executarea măsurilor de îndepărtare din teritoriu. Experții se întâlnesc regulat în cadrul unui grup de lucru, în scopul:

1. evaluării rezultatelor acțiunilor anterioare și pentru a se ține cont de acestea în cursul planificării și executării măsurilor ulterioare de îndepărtare din teritoriu;
2. examinării tuturor eventualelor probleme legate de tranzitul indicat la alineatul (2) și al identificării unor soluții în această privință.

Capitolul 5 **Alte forme de cooperare**

Articolul 24 **Forme comune de intervenție**

(1) În scopul intensificării cooperării polițienești, precum și în vederea menținerii ordinii și securității publice și a prevenirii faptelor penale, autoritățile competente care trebuie desemnate de către Părțile Contractante pot constitui patrulare comune, precum și alte forme de intervenție comună, în cadrul cărora funcționari sau alți agenți ai autorității publice, desemnați de către Părțile Contractante (denumiți în continuare "funcționari") participă la intervenții pe teritoriul unei alte Părți Contractante.

(2) În calitate de stat gazdă și cu acordul statului trimițător, fiecare Parte Contractantă, în conformitate cu legislația sa națională, poate ca, în cadrul formelor de intervenție comune, să încredințeze funcționarilor celorlalte Părți Contractante competențe de autoritate publică sau, în măsura în care legislația statului gazdă permite acest lucru, poate să permită ca funcționari ai altor Părți Contractante să-și exercite competențele de autoritate publică. Competențele de autoritate publică nu pot fi exercitate în această privință decât sub comanda și, ca regulă generală, în prezența funcționarilor statului gazdă. În această privință, funcționarii celeilalte Părți Contractante se supun legislației naționale al statului gazdă. Pentru faptele acestora este responsabil statul gazdă.

(3) Funcționarii unei alte Părți Contractante care participă la intervenții comune se supun instrucțiunilor autorității competente a statului gazdă.

(4) Un acord de implementare potrivit articolului 44 reglementează detaliile tehnice ale cooperării.

Articolul 25 **Măsuri în cazul unui pericol iminent**

(1) În situații de urgență, funcționarii unei Părți Contractante pot trece frontiera comună către o altă Parte Contractantă, fără autorizația prealabilă a acesteia, pentru ca, în zona de frontieră aflată pe teritoriul celeilalte Părți Contractante și cu respectarea legislației naționale a acesteia, să întreprindă măsurile provizorii necesare în vederea înlăturării oricărui pericol iminent pentru viața sau integritatea fizică a persoanelor.

(2) Există o situație de urgență potrivit alineatului (1), atunci când, dacă se așteaptă intervenția funcționarilor statului gazdă sau stabilirea unei relații de subordonare potrivit articolului 24, alineatul (2), există riscul materializării pericolului.

(3) Funcționarii care intervin anunță fără întârziere statul gazdă. Statul gazdă confirmă primirea informației și este obligat să întreprindă, fără întârziere, măsurile care se impun în vederea înlăturării pericolului și a reluării controlului asupra situației. Funcționarii care intervin nu pot acționa pe teritoriul statului gazdă decât până în momentul în care acesta din urmă a întreprins măsurile necesare pentru înlăturarea pericolului. Funcționarii care intervin sunt obligați să respecte instrucțiunile statului gazdă.

(4) Părțile Contractante încheie un acord separat referitor la autoritățile care trebuie anunțate fără întârziere potrivit alineatului (3). Funcționarii care intervin se supun dispozițiilor prezentului articol și legislației naționale a Părții Contractante pe teritoriul căreia acționează.

(5) Statul gazdă este responsabil pentru măsurile întreprinse de către funcționarii care intervin.

Articolul 26

Asistența în cursul unor evenimente de mare anvergură, catastrofe și accidente grave

Autoritățile competente ale Părților Contractante se susțin reciproc, cu respectarea legislației lor naționale, în cursul manifestațiilor de masă și a altor evenimente de mare anvergură, a catastrofelor, precum și a accidentelor grave, astfel:

1. informându-se reciproc, cât mai curând posibil, cu privire la astfel de evenimente cu implicații transfrontaliere, precum și comunicându-și informațiile importante care se raportează la acestea;
2. întreprinzând și coordonând măsurile polițienești necesare pe propriul teritoriu, în cursul situațiilor cu implicații transfrontaliere;
3. acordând asistență, în măsura posibilului, la cererea Părții Contractante pe teritoriul căreia s-a produs situația, prin trimiterea de funcționari, specialiști și consilieri, precum și prin punerea la dispoziție a obiectelor de echipament.

Nu se aduce atingere acordurilor internaționale ale Părților Contractante, cu privire la asistența reciprocă în caz de catastrofe, inclusiv de accidente grave.

Articolul 27

Cooperarea la cerere

(1) În cadrul propriilor competențe și în conformitate cu legislația lor națională, autoritățile competente ale Părților Contractante își acordă, la cerere, asistență reciprocă.

(2) Autoritățile competente ale Părților Contractante își acordă asistență reciprocă potrivit articolului 39, alineatul (1), prima frază, din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea graduală a controalelor la frontierele comune semnată la 19 iunie 1990, în special prin:

1. verificarea identității proprietarilor și posesorilor, ca și a conducătorilor vehiculelor rutiere, vapoarelor și navelor sau aeronavelor, în măsura în care această acțiune nu este deja acoperită la articolul 12;
2. informații privind permisele de conducere, permisele de navigație și autorizațiile asemănătoare;
3. verificări privind locurile de ședere și de reședință;
4. verificări privind titlurile de ședere;
5. verificări ale identităților abonaților din rețeaua telefonică și a abonaților altor echipamente de telecomunicații, în măsura în care acestea sunt public accesibile;
6. verificări privind identitatea;
7. anchete privind proveniența unor obiecte precum arme, vehicule cu motor sau vapoare și nave (cereri privind modalitățile de dobândire):

8. elemente de informații rezultate din culegerea de date polițienești și din documente ale poliției, precum și informații rezultate din culegerea de date ale autorităților administrative public accesibile;
9. semnalări urgente privind armele și explozivii, ca și semnalări privind falsurile de monedă și înscrisurile de valoare;
10. informații privind executarea practică a măsurilor de supraveghere transfrontalieră, a urmărilor transfrontaliere și a livrărilor supravegheate, și
11. notificarea disponibilității unei persoane de a da declarații.

(3) Dacă autoritatea solicitată nu este competentă cu prelucrarea cererii, aceasta transmite cererea către autoritatea competentă. Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la transmiterea cererii și la autoritatea competentă pentru prelucrarea acesteia. Autoritatea competentă prelucrează cererea și transmite rezultatul către autoritatea solicitantă.

Capitolul 6 **Dispoziții generale**

Articolul 28

Utilizarea armelor de serviciu, munițiilor și obiectelor de echipament

(1) Funcționarii unei Părți Contractante care, în cadrul unei intervenții comune, se află pe teritoriul unei alte Părți Contractante, pot purta propriile uniforme naționale de serviciu. Funcționarii pot avea asupra lor armele de serviciu, munițiile și obiectele de echipament, admise potrivit legislației naționale a statului trimițător. Orice Parte Contractantă poate interzice funcționarilor statului trimițător portul anumitor arme de serviciu, muniții și obiecte de echipament.

(2) Armele de serviciu, munițiile și obiectele de echipament enumerate în anexa 2 nu pot fi folosite decât în cazul legitimei apărări sau a apărării altuia. În afara cadrului prevăzut la prima frază, funcționarul responsabil cu intervenția al statului gazdă, poate autoriza, de la caz la caz și cu respectarea legislației naționale, utilizarea armelor de serviciu, munițiilor și a obiectelor de echipament. Utilizarea armelor de serviciu, munițiilor și a obiectelor de echipament se supune legislației statului gazdă. Autoritățile competente se informează reciproc cu privire la respectivele arme de serviciu, muniții și obiecte de echipament autorizate, precum și la condițiile care guvernează utilizarea acestora.

(3) Printr-un acord separat, Părțile Contractante pot să modifice anexa 2.

(4) Dacă, în cadrul măsurilor întreprinse potrivit prezentului Tratat, funcționarii uneia dintre Părțile Contractante implică vehicule cu motor pe teritoriul unei alte Părți Contractante, aceștia se supun aceluiași reguli de circulație ca și funcționarii statului gazdă, inclusiv în privința folosirii prerogativelor de autoritate publică în domeniul utilizării dispozitivelor sonore sau luminoase și în privința respectării regulilor de circulație.

(5) Un acord de implementare, potrivit articolului 44, reglementează aspectele practice ale utilizării armelor de serviciu, munițiilor și a obiectelor de echipament.

(6) Nu se aduce atingere articolului 18.

Articolul 29 **Protecție și asistență**

Părțile Contractante sunt obligate să acorde funcționarilor trimiși de către cealaltă Parte Contractantă, în exercitarea atribuțiilor lor, aceeași protecție și asistență ca și în cazul propriilor funcționari.

Articolul 30 **Reglementare generală privind răspunderea**

În materie de răspundere în cadrul prezentului Tratat se aplică mutatis mutandis articolul 43 din Convenția de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 privind eliminarea graduală a controalelor la frontierele comune, semnată la 19 iunie 1990. Prima frază nu se aplică articolelor 17 și 18.

Articolul 31 **Poziția juridică a funcționarilor în comparație cu dreptul penal**

Funcționarii care, în baza prezentului Tratat, acționează pe teritoriul unei alte Părți Contractante, în ceea ce privește faptele penale pe care le comit sau care sunt comise împotriva lor, sunt asimilați funcționarilor celeilalte Părți Contractante, cu excepția unor dispoziții contrare cuprinse într-un alt acord în vigoare pentru Părțile Contractante.

Articolul 32 **Relațiile de serviciu**

Funcționarii care, în baza prezentului Tratat, acționează pe teritoriul unei alte Părți Contractante, în materie de relații de serviciu, în special în cea disciplinară, se supun în continuare dispozițiilor în vigoare din propriul stat.

Capitolul 7 **Dispoziții generale privind protecția datelor**

Articolul 33 **Definiții și aria de aplicare**

(1) În sensul prezentului Tratat, se înțelege prin:

1. "Prelucrarea datelor cu caracter personal": orice prelucrare sau înlănțuire de prelucrări referitoare la date cu caracter personal, realizată cu sau fără ajutorul procedurilor automatizate, care se raportează la datele cu caracter personal, precum prelevarea, stocarea, sistematizarea, păstrarea, adaptarea sau modificarea, citirea, investigarea, consultarea, utilizarea, comunicarea prin intermediul unei transmițeri, difuzarea sau orice altă formă de punere la dispoziție, combinarea sau conexarea, ca și blocarea, ștergerea sau distrugerea datelor; în sensul prezentului Tratat, prelucrarea cuprinde și informația privind existența sau absența unei concordanțe;
2. "Consultarea automatizată": accesul direct într-o bancă de date automatizate a unei alte autorități, care se efectuează astfel încât răspunsul obținut la consultare să se realizeze în întregime pe cale automatizată;
3. "Marcare": aplicarea unui semn la datele cu caracter personal înregistrate, fără a se căuta limitarea prelucrării lor în viitor;
4. "Blocarea": marcarea datelor cu caracter personal înregistrate, în vederea limitării prelucrării lor în viitor.

(2) Următoarele dispoziții sunt aplicabile datelor care sunt sau au fost transmise în baza prezentului Tratat, în măsura în care capitolele precedente nu conțin dispoziții contrare.

Articolul 34 **Nivelul de protecție a datelor**

(1) În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal care sunt sau au fost transmise în cadrul prezentului Tratat, fiecare Parte Contractantă garantează datelor, prin legislația sa națională, un nivel de protecție cel puțin egal celui care rezultă din Convenția Consiliului Europei din 28 ianuarie 1981 privind protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, precum și din Protocolul adițional din 8 noiembrie 2001, fiecare Parte Contractantă ținând cont, în această privință, și de Recomandarea nr. R (87) 15 privind utilizarea datelor cu caracter personal în domeniul polițienesc din 17 septembrie 1987, făcută statelor membre de Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei, inclusiv în măsura în care datele nu sunt prelucrate în mod automatizat.

(2) Transmiterea datelor cu caracter personal, prevăzută în prezentul Tratat, nu poate fi inițiată decât atunci când dispozițiile prezentului capitol au fost transpuse în legislația națională aplicabilă pe teritoriul Părților Contractante implicate în această transmitere. Printr-o decizie, Comitetul Miniștrilor indicat la articolul 43 constată dacă aceste condiții sunt întrunite.

Articolul 35 **Scopul utilizării**

(1) Partea Contractantă destinatară nu poate prelucra datele cu caracter personal decât în scopurile pentru care acestea au fost transmise în baza prezentului Tratat; prelucrarea în alte scopuri nu este permisă decât cu autorizarea prealabilă a Părții Contractante care le gestionează și cu respectarea legislației naționale a Părții Contractante destinatare. Autorizația poate fi eliberată în măsura în care legislația națională a Părții Contractante care gestionează datele permite ca prelucrarea acestora să se realizeze și în aceste alte scopuri.

(2) Prelucrarea datelor, transmise în baza articolelor 3, 4 și 9 de către Partea Contractantă, care efectuează consultarea sau compararea datelor, este autorizată exclusiv în vederea:

1. stabilirii concordanței dintre profilele ADN sau dintre datele dactiloscopice comparate;
2. pregătirii și introducerii unei cereri de asistență administrativă sau judiciară, potrivit legislației naționale, în cazul concordanței acestor date;
3. realizării unei înregistrări, potrivit articolului 39.

Partea Contractantă, care gestionează fișierul, nu poate prelucra datele care i-au fost transmise în baza articolelor 3, 4 și 9, decât dacă această prelucrare este necesară pentru a realiza o comparare, pentru a răspunde pe cale automatizată la o cerere sau pentru a realiza înregistrarea potrivit articolului 39. La încheierea comparării sau a transmiterii răspunsului automatizat, realizate la cerere, datele transmise sunt șterse fără întârziere, mai puțin în cazul în care este necesară continuarea prelucrării în vederea atingerii scopurilor menționate la prima frază, punctele 2 și 3.

(3) Datele transmise în baza articolului 12 pot fi utilizate de către Partea Contractantă care gestionează fișierul exclusiv, dacă acest lucru este necesar pentru a răspunde pe cale automatizată la cerere sau pentru a realiza înregistrarea potrivit articolului 39. La încheierea transmiterii răspunsului automatizat, realizată la cerere, datele transmise sunt șterse fără întârziere, mai puțin în cazul în care este necesară continuarea prelucrării pentru realizarea înregistrării potrivit articolului 39. Partea Contractantă

solicitantă nu poate utiliza datele obținute în cadrul răspunsului, decât în scopurile realizării procedurii pe baza căreia a fost efectuată consultarea.

Articolul 36 **Autoritățile competente**

Datele cu caracter personal transmise pot fi prelucrate exclusiv de către autoritățile și instanțele care au competență pentru îndeplinirea unor sarcini în vederea atingerii scopurilor indicate la articolul 35. În special comunicarea datelor transmise altor autorități nu poate fi realizată decât cu autorizarea prealabilă a Părții Contractante care le-a transmis și cu respectarea legislației naționale a Părții Contractante destinatară.

Articolul 37 **Exactitatea, actualitatea și durata de stocare a datelor**

(1) Părțile Contractante sunt obligate să asigure exactitatea și actualitatea datelor cu caracter personal. Dacă, din oficiu sau urmare unei comunicări realizată de către persoana implicată, se dovedește că au fost furnizate date incorecte sau care nu ar fi trebuit să fie transmise, Partea Contractantă destinatară sau Părțile Contractante destinatară trebuie să fie informate în acest sens și fără întârziere. Acestea sunt obligate să procedeze la corectarea sau la ștergerea datelor. În plus, datele cu caracter personal trebuie să fie corectate dacă se dovedesc a fi incorecte. Dacă autoritatea destinatară are indicii pe baza cărora prezumă că datele transmise sunt incorecte sau ar fi trebuit să fie șterse, informează în acest sens și fără întârziere autoritatea care le-a transmis.

(2) Datele a căror exactitate este contestată de către persoana în cauză și a căror corectitudine sau incorectitudine nu poate fi constatată, la cererea persoanei în cauză, trebuie să fie marcate potrivit legislației naționale a Părților Contractante. În acest caz, marcarea nu poate fi ridicată, potrivit legislației naționale, decât cu consimțământul persoanei în cauză sau pe baza unei hotărâri a instanței competente sau a autorității independente, competentă în domeniul controlului protecției datelor.

(3) Datele cu caracter personal transmise trebuie să fie șterse, atunci când nu ar fi trebuit să fie transmise sau primite. Datele transmise și primite legal trebuie să fie șterse:

1. dacă nu sunt sau nu mai sunt necesare în scopurile pentru care ele au fost transmise. Dacă datele cu caracter personal au fost transmise, fără să fi existat o cerere, autoritatea destinatară este obligată să examineze în ce măsură acestea sunt necesare pentru atingerea scopurilor pentru care au fost transmise.
2. la expirarea termenului maxim, prevăzut pentru păstrarea acestora în legislația națională a Părții Contractante care transmite datele, atunci când autoritatea competentă care transmite datele indică autorității destinatară acest termen maxim în momentul realizării transmiterii.

În baza legislației naționale, se procedează la blocare în loc de ștergere, atunci când există posibilitatea ca ștergerea să aducă atingere intereselor ce impun protecția persoanei în cauză. Datele blocate nu pot fi utilizate sau transmise decât în scopurile pentru care nu a mai avut loc ștergerea.

Articolul 38 **Măsurile tehnice și organizatorice pentru garantarea protecției și a securității datelor**

(1) Autoritatea destinatară și autoritatea care transmite datele sunt obligate să protejeze în mod eficient datele cu caracter personal împotriva oricărei distrugerii accidentale sau neautorizate, pierderii accidentale, acces neautorizat, modificări accidentale sau neautorizate și divulgări neautorizate.

(2) Un acord de implementare, potrivit articolului 44, reglementează detaliile tehnice ale procedurii de consultare automatizată și garantează că:

1. în concordanță cu starea actuală a tehnicii, sunt întreprinse măsuri pentru asigurarea protecției și securității datelor, prin care să fie garantate în special confidențialitatea și integritatea acestora,
2. în cursul utilizării rețelelor public accesibile, se recurge la proceduri de realizare a criptării și a autentificării recunoscute în acest sens de către autoritățile competente, și
3. poate fi controlată admisibilitatea consultărilor realizate în baza articolului 39, alineatele (2), (4) și (5).

Articolul 39

Documentarea și înregistrarea, dispoziții speciale privind transmiterea automatizată și neautomatizată

(1) Fiecare Parte Contractantă va garanta că orice transmitere neautomatizată și orice primire non-automatizată de date cu caracter personal este documentată de către autoritatea solicitantă și de autoritatea care gestionează fișierul în scopul realizării controlului admisibilității transmiterii. Documentarea cuprinde următoarele indicații:

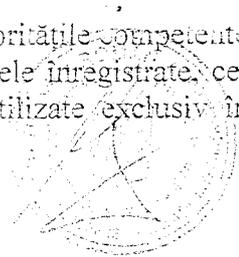
1. motivul care a stat la baza transmiterii;
2. datele transmise;
3. data transmiterii și
4. denumirea sau referința autorității solicitante și a autorității care gestionează fișierul.

(2) Pentru consultările automatizate de date, în baza articolelor 3, 9 și 12, sau comparării automatizate în baza articolului 4, se aplică următoarele dispoziții:

1. consultarea sau compararea automatizată pot fi efectuate numai de funcționarii punctelor naționale de contact, special abilitați în acest scop. La cerere, lista funcționarilor abilitați pentru consultare sau comparare automatizată este pusă la dispoziția autorităților de supraveghere indicate la alineatul (5), precum și a altor Părți Contractante;
2. fiecare Parte Contractantă garantează că autoritatea care gestionează fișierul și autoritatea solicitantă vor ține evidența, într-un registru de înregistrări, a oricărei trimiteri și primiri de date, inclusiv a informațiilor privind existența sau absența unei concordanțe. Înregistrarea cuprinde următoarele informații:
 - (a) datele transmise,
 - (b) data și ora exactă ale transmiterii și
 - (c) denumirea sau referința autorității solicitante și a autorității care gestionează fișierul.

Autoritatea solicitantă consemnează atât motivul solicitării sau transmiterii, cât și referințele agentului care a efectuat consultarea și ale agentului, care s-a aflat la originea cererii sau transmiterii.

(3) La cerere, autoritatea care realizează înregistrarea informează, fără întârziere, autoritățile competente în domeniul controlului protecției datelor ale Părții Contractante, în legătură cu datele înregistrate, cel târziu în patru săptămâni de la data primirii cererii. Datele înregistrate pot fi utilizate exclusiv în următoarele scopuri:

1. controlul protecției datelor;
2. garantarea securității datelor.

(4) Datele înregistrate trebuie protejate prin dispoziții corespunzătoare împotriva oricărei utilizări diferite de scopurile sus-menționate și împotriva oricărui alt abuz și trebuie păstrate timp de doi ani. După expirarea termenului de păstrare, datele înregistrate trebuie șterse fără întârziere.

(5) Responsabilitatea controlului juridic al transmiterii sau primirii de date cu caracter personal revine autorităților independente competente în domeniul controlului protecției datelor al respectivelor Părți Contractante. În baza legislației naționale, orice persoană poate solicita acestor autorități să verifice legalitatea procesării datelor care o privesc. Independent de astfel de solicitări, aceste autorități și autoritățile responsabile cu înregistrarea trebuie, de asemenea, să efectueze controale aleatorii pentru a verifica legalitatea transmiterilor, cu ajutorul dosarelor care au stat la baza consultărilor. Rezultatele acestei activități de control trebuie păstrate timp de 18 luni, pentru realizarea controlului autorităților independente competente în domeniul protecției datelor. După expirarea acestui termen, rezultatele trebuie imediat șterse. Fiecărei autorități competente pentru controlul protecției datelor i se poate solicita de către autoritatea independentă de control a protecției datelor a unei alte Părți Contractante să își exercite atribuțiile în conformitate cu legislația națională. Autoritățile independente competente în materie de control a protecției datelor ale Părților Contractante asigură realizarea cooperării reciproce necesare îndeplinirii sarcinilor de control, în special prin schimbul de informații pertinente.

Articolul 40

Dreptul persoanelor implicate de a fi informate și despăgubite

(1) La cerere, persoanei implicate îi vor fi comunicate, după probarea identității, de către autoritatea competentă, conform legislației naționale, fără cheltuieli nejustificate, într-o formă generală comprehensibilă și fără o întârziere nejustificată, datele prelucrate care o privesc și originea acestora, destinatarii sau categoriile de destinatari, scopul prelucrării și baza legală ce guvernează prelucrarea. În plus, persoana implicată are dreptul la corectarea datelor incorecte și la ștergerea datelor prelucrate ilegal. Părțile Contractante asigură, în plus, ca, în cazul încălcării drepturilor sale privind protecția datelor cu caracter personal, persoana implicată să poată adresa o plângere efectivă unei instanțe independente și imparțiale, stabilită prin lege, în sensul articolului 6, alineatul (1) al Convenției Europene a Drepturilor Omului sau unei autorități independente de control, în sensul articolului 28 al Directivei 95/46/CE și îi oferă posibilitatea ca, pe cale judiciară, să solicite un drept la despăgubire sau la o altă formă de compensație. Detaliile de procedură pentru aplicarea acestor drepturi și motivele pentru limitarea dreptului la informare vor fi guvernate de prevederile legislației naționale a statului în care acesta își cere drepturile.

(2) Dacă o autoritate a unei Părți Contractante a transmis date cu caracter personal, în baza prezentului Tratat, autoritatea destinatară a unei alte Părți Contractante nu poate invoca faptul că datele transmise nu sunt corecte, pentru a se exonera de răspunderea sa, care-i revine, conform propriei legislații naționale, față de persoana lezată. Dacă autoritatea destinatară acordă despăgubiri pentru o pagubă provocată din cauza utilizării de date incorecte transmise, atunci autoritatea trimițătoare va rambursa în totalitate autorității destinatară sumele pe care aceasta le-a plătit ca despăgubiri.

Articolul 41

Informații la cererea Părților Contractante

Partea Contractantă destinatară informează Partea Contractantă care transmite datele cu privire la prelucrarea efectuată asupra datelor transmise și la rezultatele astfel obținute.

Capitolul 8
Dispoziții privind aplicarea și dispoziții finale

Articolul 42
Declarații

(1) În momentul depunerii instrumentului de ratificare, acceptare, aprobare sau aderare, fiecare Parte Contractantă desemnează autoritățile competente cu aplicarea acestui Tratat prin prezentarea unei declarații statului depozitar.

Trebuie desemnate:

1. punctele naționale de contact pentru analiza ADN, indicate la articolul 6, alineatul (1);
2. punctele naționale de contact pentru datele dactiloscopice, indicate la articolul 11, alineatul (1);
3. punctele naționale de contact pentru datele din registrul de înmatriculare a vehiculelor, indicate la articolul 12, alineatul (2);
4. punctele naționale de contact pentru schimbul de informații la manifestații de mare anvergură, indicate la articolul 15;
5. punctele naționale de contact pentru informațiile privind prevenirea infracțiunilor de terorism, indicate la articolul 16, alineatul (3);
6. punctele naționale de contact și coordonare pentru însoțitorii înarmați, indicate la articolul 19;
7. punctele naționale de contact și coordonare pentru consilierii de documente, indicate la articolul 22;
8. punctele naționale de contact pentru planificarea și executarea măsurilor de îndepărtare din teritoriu, indicate la articolul 23, alineatul (3);
9. autoritățile și funcționarii indicați la articolele de la 24 la 27.

(2) Declarațiile făcute în baza alineatului (1) pot fi modificate în orice moment, printr-o declarație adresată depozitarului. Modificarea produce efecte începând de la data primirii acesteia de către depozitar.

Articolul 43
Comitetul de Miniștri

(1) Părțile Contractante înființează un Comitet format din miniștri ai Părților Contractante. Comitetul de Miniștri ia deciziile necesare transpunerii și aplicării prezentului Tratat. Deciziile Comitetului de Miniștri se iau cu unanimitate de toate Părțile Contractante.

(2) Pentru a sprijini Comitetul de Miniștri, un grup comun de lucru alcătuit din reprezentanți ai Părților Contractante controlează transpunerea și interpretarea prezentului Tratat și stabilește dacă trebuie completat și dezvoltat. Grupul comun de lucru este convocat la cererea unei Părți Contractante.

Articolul 44
Acorduri de implementare

În baza și în cadrul prezentului Tratat, autoritățile competente ale Părților Contractante pot încheia acorduri pentru implementarea sa din punct de vedere administrativ.

Articolul 45
Domeniul de aplicare teritorială

Dispozițiile acestui Tratat sunt aplicabile pe teritoriul Părților Contractante. Pentru Regatul Țărilor de Jos, prezentul Tratat este aplicabil exclusiv în partea din teritoriul Regatului aflată în Europa. Pentru Republica Franceză, prezentul Tratat se aplică exclusiv părții din teritoriul Republicii aflată în Europa.

Articolul 46
Cheltuieli

Fiecare Parte Contractantă suportă costurile ce decurg pentru propriile autorități din aplicarea prezentului Tratat. În cazuri speciale, Părțile Contractante implicate pot conveni asupra unor reglementări derogatorii.

Articolul 47
Relația cu alte acorduri bilaterale sau multilaterale

(1) Dispozițiile prezentului Tratat se aplică numai în măsura în care sunt compatibile cu dreptul Uniunii Europene. Dacă Uniunea Europeană va stabili în viitor reglementări legate de domeniul de aplicare al prezentului Tratat, dreptul Uniunii Europene va prevala asupra dispozițiilor respective ale prezentului Tratat, în privința aplicării acestora. Părțile Contractante pot modifica sau înlocui dispozițiile prezentului Tratat, în funcție de noile dispoziții prevăzute în materie în dreptul Uniunii Europene.

(2) Prezentul Tratat nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor rezultate din acordurile bilaterale sau multilaterale existente între Părțile Contractante. Părțile Contractante își rezervă dreptul ca în relațiile reciproce să aplice acordurile bilaterale sau multilaterale existente între ele. În caz de contradicție cu drepturile sau obligațiile ce decurg din astfel de acorduri, prevalează prevederile prezentului Tratat.

Articolul 48
Ratificarea, acceptarea sau aprobarea

Prezentul Tratat este supus ratificării, acceptării sau aprobării. Instrumentele de ratificare, acceptare sau aprobare sunt depuse la depozitar. În momentul depunerii instrumentelor de ratificare, acceptare sau aprobare, poate fi făcută o declarație privind aria de aplicare teritorială.

Articolul 49
Depozitarul

(1) Guvernul Republicii Federale Germania este depozitarul prezentului Tratat.

(2) Depozitarul notifică celelalte Părți Contractante, fără întârziere, asupra ratificărilor, acceptărilor, aprobărilor, aderărilor, rezervelor și denunțărilor, precum și asupra oricărei declarații făcute în legătură cu prezentul Tratat.

(3) Depozitarul asigură înregistrarea prezentului Tratat la Secretariatul Națiunilor Unite, în conformitate cu articolul 102 al Cartei Națiunilor Unite.

Articolul 50 **Intrarea în vigoare**

- (1) Prezentul Tratat intră în vigoare, între Părțile Contractante care l-au ratificat, acceptat sau aprobat, la 90 de zile după depunerea celui de-al doilea instrument de ratificare, acceptare sau aprobare. Pentru celelalte Părți Contractante, prezentul Tratat intră în vigoare la 90 de zile după depunerea instrumentelor lor de ratificare, acceptare sau aprobare.
- (2) Depozitarul notifică tuturor Părților Contractante data intrării în vigoare.

Articolul 51 **Aderarea**

- (1) Prezentul Tratat este deschis pentru aderare oricărui stat membru al Uniunii Europene. La aderare, toate acordurile de implementare încheiate până în acel moment, în baza articolului 44, precum și celelalte înțelegeri privind prezentul Tratat devin obligatorii pentru statele care aderă.
- (2) Instrumentele de aderare sunt depuse la depozitar. În cazul aderării, o declarație privind aria de aplicare teritorială poate fi făcută cu ocazia depunerii instrumentelor de aderare.
- (3) Pentru orice stat care aderă, prezentul Tratat intră în vigoare la 90 de zile după depunerea instrumentului de aderare, cel mai devreme de data intrării în vigoare a Tratatului, în conformitate cu articolul 50.

Articolul 52 **Denunțarea**

- (1) Prezentul Tratat este încheiat pe o perioadă nedeterminată.
- (2) Fiecare Parte Contractantă poate denunța prezentul Tratat, pe cale diplomatică, printr-o notificare adresată depozitarului. Denunțarea va produce efecte la șase luni după primirea de către depozitar a notificării.

Încheiat la Prüm, la 27 mai 2005, într-un singur exemplar original în limbile germană, spaniolă, franceză și neerlandeză, cele patru texte fiind egal autentice. Originalul va fi depus în arhivele depozitarului, care va transmite o copie certificată fiecărui stat semnatar și statului care aderă.

Pentru Regatul Belgiei
Pentru Republica Federală Germania
Pentru Regatul Spaniei
Pentru Republica Franceză
Pentru Marele Ducat al Luxemburgului
Pentru Regatul Țărilor de Jos
Pentru Republica Austria

Anexa 1

la
Tratatul
privind aprofundarea cooperării transfrontaliere,
în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale

Informații necesare, în baza articolului 17, alineatul (5), pentru notificarea scrisă:

1. Timpii de intervenție, care descriu durata prevăzută a șederii;
2. Datele zborurilor (inclusiv numerele și orarele acestora);
3. Numărul membrilor echipei de însoțitori înarmați la bordul aeronavelor;
4. Numele și prenumele tuturor persoanelor cu indicarea numelui șefului echipei;
5. Numerele pașapoartelor;
6. Marca, tipul și numărul de serie al armelor;
7. Cantitatea și tipul munițiilor;
8. Obiecte de echipament aduse de către echipă, care servesc la îndeplinirea misiunilor.

Anexa 2

la
Tratatul
privind aprofundarea cooperării transfrontaliere,
în special în vederea combaterii terorismului, criminalității transfrontaliere și migrației ilegale

Armele de serviciu, munițiile și mijloacele de intervenție autorizate
în baza articolului 28, alineatul 2, frazele 1 și 2

1. Pentru Regatul Belgiei:
 - arme de foc autorizate și muniții autorizate
 - spray-uri paralizante autorizate și mijloace de intervenție autorizate
 - gaze lacrimogene autorizate și mijloace de intervenție autorizate
2. Pentru Republica Federală Germania:
 - arme de foc autorizate și muniții autorizate
3. Pentru Regatul Spaniei:
 - arme de foc autorizate
 - arme de apărare autorizate, potrivit dispozițiilor regulamentare aplicabile agenților care participă la intervenția comună, spre exemplu bastonul de poliție (matrac), spray-uri, gaze lacrimogene și alte mijloace de intervenție autorizate
4. Pentru Republica Franceză:
 - arme de serviciu și mijloace de constrângere aflate în dotarea individuală autorizate prin legislația națională
5. Pentru Marele Ducat al Luxemburgului:
 - arme de foc autorizate și muniția autorizată
 - spray-uri paralizante autorizate și mijloace de intervenție autorizate
 - gaz lacrimogen autorizat și mijloace de intervenție autorizate
6. Pentru Regatul Țărilor de Jos:
 - arme de foc autorizate și muniții autorizate
 - spray-uri paralizante autorizate și mijloace de intervenție autorizate
 - gaz lacrimogen autorizat și mijloace de intervenție autorizate
7. Pentru Republica Austria:
 - arme de foc autorizate și muniția autorizată
 - spray-uri paralizante autorizate și mijloace de intervenție autorizate

*Certific că textul precedent este o copie conformă cu textul original depozitat de către
Guvernul Republicii Federale Germania.*

Berlin, 14 martie 2007

Dr. Ludwig Biewer

Consilier de legație

S.S. indescifrabilă

L.S. ștampila

*Certific că textul în limba română este o traducere oficială a textului original în limba
germană al Tratatului depozitat de către Guvernul Republicii Federale Germania.*

Corneliu ALEXANDRU

Director General al Direcției Generale Afaceri Europene și Relații Internaționale

Corneliu ALEXANDRU

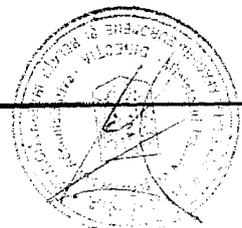
Vertrag

zwischen

dem Königreich Belgien,
der Bundesrepublik Deutschland,
dem Königreich Spanien,
der Französischen Republik,
dem Großherzogtum Luxemburg,
dem Königreich der Niederlande und
der Republik Österreich

über

die Vertiefung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit,
insbesondere zur Bekämpfung des Terrorismus,
der grenzüberschreitenden Kriminalität und der illegalen Migration

Die hohen Vertragsparteien dieses Vertrags, Mitgliedstaaten der Europäischen Union -

in der Erwägung, dass es in einem Raum des freien Personenverkehrs wichtig ist, dass die Mitgliedstaaten der Europäischen Union ihre Zusammenarbeit verstärken, um Terrorismus, grenzüberschreitende Kriminalität und illegale Migration wirksamer zu bekämpfen,

in dem Bestreben, zur Fortentwicklung der Europäischen Zusammenarbeit unbeschadet des Vertrags über die Europäische Union und des Vertrags zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft eine Vorreiterrolle bei der Erreichung eines möglichst hohen Standards in der Zusammenarbeit, vor allem durch einen verbesserten Austausch von Informationen, insbesondere in den Bereichen der Bekämpfung des Terrorismus, der grenzüberschreitenden Kriminalität sowie der illegalen Migration, einzunehmen und allen anderen Mitgliedstaaten der Europäischen Union die Teilnahme an dieser Zusammenarbeit zu eröffnen,

in dem Bestreben, die Regelungen des vorliegenden Vertrags in den Rechtsrahmen der Europäischen Union zu überführen, um eine unionsweite Verbesserung des Austauschs von Informationen, insbesondere in den Bereichen der Bekämpfung des Terrorismus, der grenzüberschreitenden Kriminalität sowie der illegalen Migration, zu erreichen und hierfür die notwendigen rechtlichen und technischen Voraussetzungen zu schaffen,

unter Beachtung der Grundrechte, wie sie sich aus der Charta der Grundrechte der Europäischen Union, der Europäischen Konvention zum Schutz der Menschenrechte und Grundfreiheiten sowie den gemeinsamen Verfassungstraditionen der beteiligten Staaten ergeben, insbesondere in dem Bewusstsein, dass die Übermittlung personenbezogener Daten an eine andere Vertragspartei die Gewährleistung eines angemessenen Datenschutzniveaus durch die empfangende Vertragspartei voraussetzt,

in der Erwägung, dass unbeschadet des derzeit geltenden innerstaatlichen Rechts geeignete gerichtliche Überprüfungen der in diesem Vertrag vorgesehenen Maßnahmen beibehalten und vorgesehen werden müssen,

in der Bereitschaft, diesen Vertrag durch weitere Übereinkünfte zu ergänzen, um den automatisierten Abruf von Daten aus weiteren geeigneten Datenbanken zu ermöglichen, soweit dies zur Vertiefung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit notwendig und verhältnismäßig ist -

sind wie folgt übereingekommen:

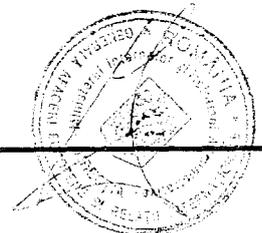
Kapitel 1

Allgemeiner Teil

Artikel 1

Grundsätze

- (1) Die Vertragsparteien bezwecken mit diesem Vertrag die grenzüberschreitende Zusammenarbeit, insbesondere den Informationsaustausch, untereinander zu vertiefen.
- (2) Diese Zusammenarbeit berührt nicht das Recht der Europäischen Union und steht nach Maßgabe dieses Vertrags jedem Mitgliedstaat der Europäischen Union zum Beitritt offen.
- (3) Die Zusammenarbeit im Rahmen dieses Vertrags zielt auf die Entwicklung von Initiativen zur Förderung der europäischen Zusammenarbeit in den in diesem Vertrag bezeichneten Bereichen ab.
- (4) Spätestens drei Jahre nach Inkrafttreten dieses Vertrags wird auf der Grundlage einer Bewertung der Erfahrungen bei der Durchführung des Vertrags in Abstimmung mit der Europäischen Kommission beziehungsweise auf Vorschlag der Europäischen Kommission unter Berücksichtigung des Vertrags über die Europäische Union und des Vertrags zur

Gründung der Europäischen Gemeinschaft eine Initiative für die Überführung der Regelungen dieses Vertrags in den Rechtsrahmen der Europäischen Union unterbreitet.

(5) Die Vertragsparteien berichten regelmäßig gemeinsam dem Rat der Europäischen Union und der Europäischen Kommission über den Fortgang der Zusammenarbeit.

Kapitel 2

DNA-Profile, daktyloskopische Daten und sonstige Daten

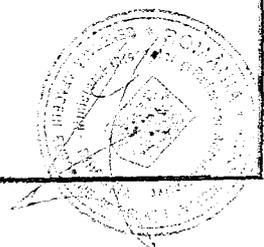
Artikel 2

Einrichtung von nationalen DNA-Analyse-Dateien

(1) Die Vertragsparteien verpflichten sich, zum Zweck der Verfolgung von Straftaten nationale DNA-Analyse-Dateien zu errichten und zu führen. Die Verarbeitung der in diesen Dateien gespeicherten Daten aufgrund dieses Vertrags erfolgt vorbehaltlich der sonstigen Bestimmungen des Vertrags nach Maßgabe des für den Verarbeitungsvorgang geltenden innerstaatlichen Rechts.

(2) Für die Zwecke der Durchführung dieses Vertrags gewährleisten die Vertragsparteien, dass Fundstellendatensätze zum Bestand der nationalen DNA-Analyse-Dateien nach Absatz 1 Satz 1 vorhanden sind. Fundstellendatensätze enthalten ausschließlich aus dem nicht codierenden Teil der DNA ermittelte DNA-Profile* und eine Kennung. Fundstellendatensätze dürfen keine den Betroffenen unmittelbar identifizierenden Daten enthalten. Fundstellendatensätze, die keiner Person zugeordnet werden können (offene Spuren), müssen als solche erkennbar sein.

(3) Bei Hinterlegung der Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunde benennt jede Vertragspartei die nationalen DNA-Analyse-Dateien, auf die die Artikel

2 bis 6 Anwendung finden, sowie die Bedingungen für den automatisierten Abruf nach Artikel 3 Absatz 1.

* Für die Bundesrepublik Deutschland sind DNA-Profile im Sinne dieses Vertrags DNA-Identifizierungsmuster.

Artikel 3

Automatisierter Abruf von DNA-Profilen

(1) Die Vertragsparteien gestatten den nationalen Kontaktstellen nach Artikel 6 der anderen Vertragsparteien zum Zweck der Verfolgung von Straftaten den Zugriff auf die Fundstellendatensätze ihrer DNA-Analyse-Dateien mit dem Recht, diese automatisiert mittels eines Vergleichs der DNA-Profile abzurufen. Die Anfrage darf nur im Einzelfall und nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der abrufenden Vertragspartei erfolgen.

(2) Wird im Zuge eines automatisierten Abrufs eine Übereinstimmung eines übermittelten DNA-Profiles mit einem in der Datei der empfangenden Vertragspartei gespeicherten DNA-Profil festgestellt, so erhält die anfragende nationale Kontaktstelle automatisiert die Information über das Vorliegen eines Treffers und die Kennung. Kann keine Übereinstimmung festgestellt werden, so wird dies automatisiert mitgeteilt.

Artikel 4

Automatisierter Abgleich von DNA-Profilen

(1) Die Vertragsparteien gleichen im gegenseitigen Einvernehmen über ihre nationalen Kontaktstellen die DNA-Profile ihrer offenen Spuren zur Verfolgung von Straftaten mit allen DNA-Profilen aus Fundstellendatensätzen der anderen nationalen DNA-Analyse-Dateien ab. Die Übermittlung und der Abgleich erfolgen automatisiert. Die Übermittlung

zum Zwecke des Abgleichs der DNA-Profile der offenen Spuren erfolgt nur in solchen Fällen, in denen diese nach dem innerstaatlichen Recht der ersuchenden Vertragspartei vorgesehen ist.

(2) Stellt eine Vertragspartei beim Abgleich nach Absatz 1 fest, dass übermittelte DNA-Profile mit denjenigen in ihrer DNA-Analyse-Datei übereinstimmen, so übermittelt sie der nationalen Kontaktstelle der anderen Vertragspartei unverzüglich die Fundstellendatensätze, hinsichtlich derer eine Übereinstimmung festgestellt worden ist.

Artikel 5

Übermittlung weiterer personenbezogener Daten und sonstiger Informationen

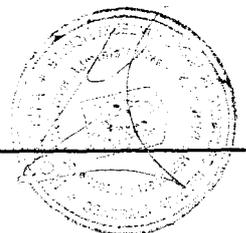
Im Fall der Feststellung einer Übereinstimmung von DNA-Profilen im Verfahren nach den Artikeln 3 und 4 richtet sich die Übermittlung weiterer zu den Fundstellendatensätzen vorhandener personenbezogener Daten und sonstiger Informationen nach dem innerstaatlichen Recht einschließlich der Vorschriften über die Rechtshilfe der ersuchten Vertragspartei.

Artikel 6

Nationale Kontaktstelle und Durchführungsvereinbarung

(1) Zur Durchführung der Datenübermittlungen nach den Artikeln 3 und 4 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontaktstelle. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht.

(2) Die Einzelheiten der technischen Ausgestaltung der in den Artikeln 3 und 4 beschriebenen Verfahren werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

Artikel 7

Gewinnung molekulargenetischen Materials und Übermittlung von DNA-Profilen

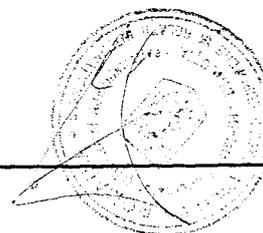
Liegt im Zuge eines laufenden Ermittlungs- oder Strafverfahrens kein DNA-Profil einer im Hoheitsgebiet einer ersuchten Vertragspartei aufhältigen bestimmten Person vor, so leistet die ersuchte Vertragspartei Rechtshilfe durch die Gewinnung und Untersuchung molekulargenetischen Materials von dieser Person sowie durch die Übermittlung des gewonnenen DNA-Profiles, wenn

1. die ersuchende Vertragspartei mitteilt, zu welchem Zweck dies erforderlich ist,
2. die ersuchende Vertragspartei eine nach ihrem Recht erforderliche Untersuchungsanordnung oder -erklärung der zuständigen Stelle vorlegt, aus der hervorgeht, dass die Voraussetzungen für die Gewinnung und Untersuchung molekulargenetischen Materials vorliegen, wenn sich die bestimmte Person im Hoheitsgebiet der ersuchenden Vertragspartei befände, und
3. die Voraussetzungen für die Gewinnung und Untersuchung molekulargenetischen Materials sowie die Voraussetzungen für die Übermittlung des gewonnenen DNA-Profiles nach dem Recht der ersuchten Vertragspartei vorliegen.

Artikel 8

Daktyloskopische Daten

Für die Zwecke der Durchführung dieses Vertrags gewährleisten die Vertragsparteien, dass Fundstellendatensätze zum Bestand der zum Zweck der Verhinderung und Verfolgung von Straftaten errichteten nationalen automatisierten daktyloskopischen Identifizierungssysteme vorhanden sind. Fundstellendatensätze enthalten ausschließlich daktyloskopische Daten und eine Kennung. Fundstellendatensätze dürfen keine den Betroffenen unmittelbar identi-

fizierenden Daten enthalten. Fundstellendatensätze, die keiner Person zugeordnet werden können (offene Spuren), müssen als solche erkennbar sein.

Artikel 9

Automatisierter Abruf von daktyloskopischen Daten

(1) Die Vertragsparteien gestatten der nationalen Kontaktstelle nach Artikel 11 der anderen Vertragsparteien zur Verhinderung und Verfolgung von Straftaten den Zugriff auf die Fundstellendatensätze ihrer zu diesen Zwecken eingerichteten automatisierten daktyloskopischen Identifizierungssysteme mit dem Recht, diese automatisiert mittels eines Vergleichs der daktyloskopischen Daten abzurufen. Die Anfrage darf nur im Einzelfall und nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der abrufenden Vertragspartei erfolgen.

(2) Die endgültige Zuordnung eines daktyloskopischen Datums zu einem Fundstellendatensatz der Datei führenden Vertragspartei erfolgt durch die abrufende nationale Kontaktstelle anhand der automatisiert übermittelten Fundstellendatensätze, die für die eindeutige Zuordnung erforderlich sind.

Artikel 10

Übermittlung weiterer personenbezogener Daten und sonstiger Informationen

Im Fall der Feststellung einer Übereinstimmung von daktyloskopischen Daten im Verfahren nach Artikel 9 richtet sich die Übermittlung weiterer zu den Fundstellendatensätzen vorhandener personenbezogener Daten und sonstiger Informationen nach dem innerstaatlichen Recht einschließlich der Vorschriften über die Rechtshilfe der ersuchten Vertragspartei.

Artikel 11

Nationale Kontaktstelle und Durchführungsvereinbarung

(1) Zur Durchführung der Datenübermittlungen nach Artikel 9 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontaktstelle. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht.

(2) Die Einzelheiten der technischen Ausgestaltung des in Artikel 9 beschriebenen Verfahrens werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

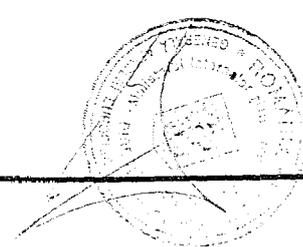
Artikel 12

Automatisierter Abruf von Daten aus den Fahrzeugregistern

(1) Die Vertragsparteien gestatten den nationalen Kontaktstellen nach Absatz 2 der anderen Vertragsparteien zum Zweck der Verhinderung und Verfolgung von Straftaten sowie der Verfolgung von solchen Verstößen, die bei der abrufenden Vertragspartei in die Zuständigkeit der Gerichte oder Staatsanwaltschaften fallen, und der Abwehr von Gefahren für die öffentliche Sicherheit den Zugriff auf folgende Daten aus den nationalen Fahrzeugregistern mit dem Recht, diese automatisiert im Einzelfall abzurufen:

1. Eigentümer- beziehungsweise Halterdaten und
2. Fahrzeugdaten.

Die Anfrage darf nur unter Verwendung einer vollständigen Fahrzeugidentifizierungsnummer oder eines vollständigen Kennzeichens erfolgen. Die Anfrage darf nur nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der abrufenden Vertragspartei erfolgen.

(2) Zur Durchführung der Datentübermittlungen nach Absatz 1 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontaktstelle für eingehende Ersuchen. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht. Die Einzelheiten der technischen Ausgestaltung des Verfahrens werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

Artikel 13

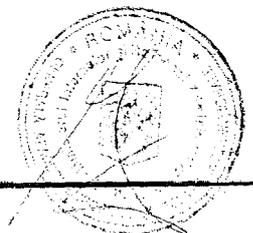
Übermittlung nicht-personenbezogener Informationen

Zum Zweck der Verhinderung von Straftaten und zur Abwehr einer Gefahr für die öffentliche Sicherheit und Ordnung im Zusammenhang mit Großveranstaltungen mit grenzüberschreitendem Bezug, insbesondere im Bereich des Sports oder der Tagungen des Europäischen Rates, übermitteln die Vertragsparteien einander sowohl auf Ersuchen als auch aus eigener Initiative nach dem innerstaatlichen Recht der übermittelnden Vertragspartei nicht-personenbezogene Informationen, die hierzu erforderlich sein können.

Artikel 14

Übermittlung personenbezogener Daten

(1) Zum Zweck der Verhinderung von Straftaten und zur Abwehr einer Gefahr für die öffentliche Sicherheit und Ordnung im Zusammenhang mit einer Großveranstaltung mit grenzüberschreitendem Bezug, insbesondere im Bereich des Sports oder der Tagungen des Europäischen Rates, übermitteln die Vertragsparteien einander, sowohl auf Ersuchen als auch aus eigener Initiative, Daten über Personen, wenn rechtskräftige Verurteilungen oder andere Tatsachen die Annahme rechtfertigen, dass diese Personen bei der Veranstaltung Straftaten begehen werden oder von ihnen eine Gefahr für die öffentliche Sicherheit und Ordnung ausgeht, soweit eine Übermittlung dieser Daten nach dem innerstaatlichen Recht der übermittelnden Vertragspartei zulässig ist.

(2) Die personenbezogenen Daten dürfen nur zu den in Absatz 1 festgelegten Zwecken und für das genau umschriebene Ereignis, für das sie mitgeteilt wurden, verarbeitet werden. Die übermittelten Daten sind unverzüglich zu löschen, soweit die Zwecke nach Absatz 1 erreicht worden sind oder nicht mehr erreicht werden können. Spätestens nach einem Jahr sind die übermittelten Daten jedenfalls zu löschen.

Artikel 15

Nationale Kontaktstelle

Zur Durchführung der Informationsübermittlungen nach den Artikeln 13 und 14 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontaktstelle. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht.

Kapitel 3

Maßnahmen zur Verhinderung terroristischer Straftaten

Artikel 16

Übermittlung von Informationen zur Verhinderung terroristischer Straftaten

(1) Die Vertragsparteien können zum Zweck der Verhinderung terroristischer Straftaten den nationalen Kontaktstellen nach Absatz 3 der anderen Vertragsparteien nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts im Einzelfall auch ohne Ersuchen die in Absatz 2 genannten personenbezogenen Daten und Informationen übermitteln, soweit dies erforderlich ist, weil bestimmte Tatsachen die Annahme rechtfertigen, dass die Betroffenen Straftaten nach den Artikeln 1 bis 3 des Rahmenbeschlusses 2002/475/JI des Rates der Europäischen Union vom 13. Juni 2002 zur Terrorismusbekämpfung begehen werden.

(2) Die zu übermittelnden Daten und Informationen umfassen Namen, Vornamen, Geburtsdatum und Geburtsort sowie die Darstellung der Tatsachen, aus denen sich die Annahme nach Absatz 1 ergibt.

(3) Jede Vertragspartei benennt eine nationale Kontaktstelle für den Austausch der Daten mit den nationalen Kontaktstellen der anderen Vertragsparteien. Die Befugnisse der nationalen Kontaktstelle richten sich nach dem für sie geltenden innerstaatlichen Recht.

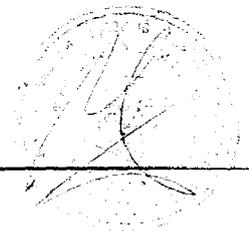
(4) Die übermittelnde Behörde kann nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts Bedingungen für die Verwendung dieser Daten und Informationen durch die empfangende Behörde festlegen. Die empfangende Behörde ist an diese Bedingungen gebunden.

Artikel 17

Flugsicherheitsbegleiter

(1) Jede Vertragspartei befindet eigenständig gemäß ihrer nationalen Politik der Luftfahrtsicherung über den Einsatz von Flugsicherheitsbegleitern in den Luftfahrzeugen, die bei dieser Vertragspartei registriert sind. Der Einsatz dieser Flugsicherheitsbegleiter erfolgt in Übereinstimmung mit dem Abkommen von Chicago vom 7. Dezember 1944 über die Internationale Zivilluftfahrt und seinen Anlagen, insbesondere Anlage 17, sowie den sonstigen Dokumenten zu dessen Umsetzung und unter Berücksichtigung der Befugnisse des Luftfahrzeugkommandanten nach dem Abkommen von Tokio vom 14. September 1963 über strafbare und bestimmte andere an Bord von Luftfahrzeugen begangene Handlungen sowie in Übereinstimmung mit sonstigen einschlägigen völkerrechtlichen Regelungen, soweit sie für die jeweiligen Vertragsparteien verbindlich sind.

(2) Flugsicherheitsbegleiter im Sinne dieses Vertrags sind Polizeibeamte oder entsprechend ausgebildete staatliche Bedienstete, die die Aufgabe haben, die Sicherheit an Bord von Luftfahrzeugen aufrechtzuerhalten.

(3) Die Vertragsparteien unterstützen sich gegenseitig bei der Aus- und Fortbildung von Flugsicherheitsbegleitern und arbeiten in Fragen der Ausrüstung von Flugsicherheitsbegleitern eng zusammen.

(4) Vor einer Flugsicherheitsbegleitung hat die zuständige nationale Koordinierungsstelle nach Artikel 19 der entsendenden Vertragspartei die Flugsicherheitsbegleitung schriftlich anzumelden. Die Anmeldung erfolgt mindestens drei Tage vor dem betreffenden Flug von oder zu einem Verkehrsflughafen einer anderen Vertragspartei bei der zuständigen nationalen Koordinierungsstelle der anderen Vertragspartei. Bei Gefahr im Verzug ist die Anmeldung unverzüglich, grundsätzlich vor der Landung, nachzuholen.

(5) Die schriftliche Anmeldung, die von den Vertragsparteien vertraulich behandelt wird, umfasst die in der Anlage 1 dieses Vertrags genannten Angaben. Die Vertragsparteien können durch gesonderte Vereinbarung eine Änderung der Anlage 1 vereinbaren.

Artikel 13

Mitführen von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen

(1) Die Vertragsparteien erteilen den eingesetzten Flugsicherheitsbegleitern der anderen Vertragsparteien auf Antrag dieser Vertragsparteien eine allgemeine Genehmigung zum Mitführen von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen für Flüge von oder zu den Verkehrsflughäfen der Vertragsparteien. Diese Genehmigung umfasst sowohl das Mitführen von Dienstwaffen und Munition an Bord von Luftfahrzeugen als auch nach Maßgabe des Absatzes 2 in den nicht allgemein zugänglichen Sicherheitsbereichen eines Verkehrsflughafens der betreffenden Vertragspartei.

(2) Das Mitführen von Dienstwaffen und Munition steht unter folgenden Auflagen:

1. Ein Verlassen des Luftfahrzeugs mit Dienstwaffen und Munition auf Verkehrsflughäfen oder ein Aufenthalt in nicht allgemein zugänglichen Sicherheitsbereichen eines Verkehrsflughafens einer anderen Vertragspartei ist nur in Begleitung eines Vertreters der zuständigen nationalen Behörde der betreffenden anderen Vertragspartei gestattet.
2. Mitgeführte Dienstwaffen und Munition werden unverzüglich nach Verlassen des Luftfahrzeugs unter Begleitung an einem von der zuständigen nationalen Behörde festzulegenden Übergabeort unter Aufsicht sicher gelagert.

Artikel 19

Nationale Kontakt- und Koordinierungsstellen

Zur Durchführung der Aufgaben aus den Artikeln 17 und 18 benennt jede Vertragspartei eine nationale Kontakt- und Koordinierungsstelle.

Kapitel 4

Maßnahmen zur Bekämpfung der illegalen Migration

Artikel 20

Dokumentenberater

(1) Die Vertragsparteien vereinbaren auf der Grundlage gemeinsamer Lagebeurteilungen und unter Berücksichtigung der Verordnung (EG) Nr. 377/2004 des Rates der Europäischen Union vom 19. Februar 2004 zur Schaffung eines Netzes von Verbindungsbeamten

für Einwanderungsfragen die Entsendung von Dokumentenberatern in Staaten, die als Ausgangs- oder Transitstaaten illegaler Migration eingestuft werden.

(2) Auf der Grundlage des innerstaatlichen Rechts informieren sich die Vertragsparteien regelmäßig über Erkenntnisse zur illegalen Migration, die aus der Tätigkeit ihrer Dokumentenberater gewonnen wurden.

(3) Bei der Entsendung von Dokumentenberatern können die Vertragsparteien für konkrete Maßnahmen eine Vertragspartei bestimmen, die die Koordinierung übernimmt. Dabei kann die Koordinierung auch zeitlich begrenzt sein.

Artikel 21

Aufgaben der Dokumentenberater

Die von den Vertragsparteien entsandten Dokumentenberater üben insbesondere folgende Aufgaben aus:

1. Beratung und Schulung der Auslandsvertretungen der Vertragsparteien in Pass- und Visaangelegenheiten, insbesondere beim Erkennen von ge- und verfälschten Dokumenten, sowie in Bezug auf den Missbrauch von Dokumenten und die illegale Migration,
2. Beratung und Schulung von Beförderungsunternehmen bezüglich der Verpflichtungen, die sich für diese aus dem Übereinkommen vom 19. Juni 1990 zur Durchführung des Übereinkommens von Schengen vom 14. Juni 1985 betreffend den schrittweisen Abbau der Kontrollen an den gemeinsamen Grenzen und der Anlage 9 des Abkommens von Chicago vom 7. Dezember 1944 über die Internationale Zivilluftfahrt ergeben, und beim Erkennen von ge- und verfälschten Dokumenten sowie den einschlägigen Einreisebestimmungen sowie

3. Beratung und Schulung der für die grenzpolizeilichen Kontrollen zuständigen Behörden und Einrichtungen des Gastlandes.

Die Zuständigkeiten der Auslandsvertretungen und der mit grenzpolizeilichen Aufgaben betrauten Behörden der Vertragsparteien bleiben unberührt.

Artikel 22

Nationale Kontakt- und Koordinierungsstellen

Die Vertragsparteien benennen nationale Kontakt- und Koordinierungsstellen als Ansprechpartner für Abstimmungen zur Entsendung von Dokumentenberatern sowie die Planung, Durchführung, Betreuung und Nachbereitung von Beratungs- und Schulungsmaßnahmen.

Artikel 23

Unterstützung bei Rückführungen

(1) Die Vertragsparteien unterstützen sich bei Rückführungen unter Berücksichtigung der Entscheidung des Rates der Europäischen Union 2004/573/EG vom 29. April 2004 betreffend die Organisation von Sammelflügen zur Rückführung von Drittstaatsangehörigen, die individuellen Rückführungsmaßnahmen unterliegen, aus dem Hoheitsgebiet von zwei oder mehr Mitgliedstaaten sowie der Richtlinie 2003/110/EG des Rates der Europäischen Union vom 25. November 2003 über die Unterstützung bei der Durchbeförderung im Rahmen von Rückführungsmaßnahmen auf dem Luftweg. Sie unterrichten sich frühzeitig über geplante Rückführungen und bieten, soweit dies möglich ist, den anderen Vertragsparteien an, sich daran zu beteiligen. Bei gemeinsamen Rückführungen verständigen sich die Vertragsparteien über die Begleitung der rückzuführenden Personen und die Sicherheitsmaßnahmen.

(2) Eine Vertragspartei darf rückzuführende Personen, soweit erforderlich, durch das Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei zurückführen. Die Vertragspartei, durch deren Hoheitsgebiet zurückgeführt werden soll, entscheidet über die Rückführung. Mit der Entscheidung über die Rückführung legt sie die Durchführungsbestimmungen fest und wendet, soweit erforderlich, auch die nach ihrem innerstaatlichen Recht zulässigen Zwangsmittel gegen die rückzuführende Person an.

(3) Zur Planung und Durchführung von Rückführungen benennen die Vertragsparteien nationale Kontaktstellen. In regelmäßigen Abständen treffen sich Sachverständige im Rahmen einer Arbeitsgruppe, um

1. die Ergebnisse aus früheren Aktionen auszuwerten und bei der weiteren Planung und Durchführung zu berücksichtigen,
2. alle eventuellen Probleme mit der in Absatz 2 erwähnten Durchreise zu prüfen und Lösungen für diese Probleme zu erarbeiten.

Kapitel 5

Weitere Formen der Zusammenarbeit

Artikel 24

Gemeinsame Einsatzformen

(1) Zur Intensivierung der polizeilichen Zusammenarbeit können die von den Vertragsparteien zu benennenden Behörden gemeinsame Streifen sowie sonstige gemeinsame Einsatzformen zur Abwehr von Gefahren für die öffentliche Sicherheit und Ordnung sowie zur Verhinderung von Straftaten bilden, in denen von den Vertragsparteien zu benennende

Beamte oder sonstige staatliche Bedienstete (im Folgenden: Beamte) bei Einsätzen im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei mitwirken.

(2) Jede Vertragspartei kann als Gebietsstaat nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts Beamte anderer Vertragsparteien mit der Zustimmung des Entsendestaats im Rahmen gemeinsamer Einsatzformen mit der Wahrnehmung hoheitlicher Befugnisse betrauen oder, soweit es nach dem Recht des Gebietsstaats zulässig ist, Beamten anderer Vertragsparteien die Wahrnehmung ihrer hoheitlichen Befugnisse nach dem Recht ihres Entsendestaats einräumen. Hoheitliche Befugnisse dürfen dabei nur unter der Leitung und in der Regel in Anwesenheit von Beamten des Gebietsstaats wahrgenommen werden. Die Beamten der anderen Vertragspartei sind dabei an das innerstaatliche Recht des Gebietsstaats gebunden. Ihr Handeln ist dem Gebietsstaat zuzurechnen.

(3) An gemeinsamen Einsätzen beteiligte Beamte anderer Vertragsparteien unterliegen den Weisungen der zuständigen Stelle des Gebietsstaats.

(4) Die praktischen Aspekte der Zusammenarbeit werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

Artikel 25

Maßnahmen bei gegenwärtiger Gefahr

(1) Beamte einer Vertragspartei dürfen im Fall eines dringenden Bedarfs ohne vorherige Zustimmung der anderen Vertragspartei die gemeinsame Grenze überschreiten, um im grenznahen Bereich im Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts des Gebietsstaats vorläufige Maßnahmen zu treffen, die zur Abwehr einer gegenwärtigen Gefahr für Leib oder Leben erforderlich sind.

(2) Ein dringender Bedarf im Sinne des Absatzes 1 liegt dann vor, wenn bei einem Abwarten auf das Einschreiten von Beamten des Gebietsstaats oder auf die Herstellung eines Unterstellungsverhältnisses im Sinne des Artikels 24 Absatz 2 die Verwirklichung der Gefahr droht.

(3) Die einschreitenden Beamten haben den Gebietsstaat unverzüglich zu unterrichten. Der Gebietsstaat bestätigt diese Unterrichtung und hat unverzüglich die notwendigen Maßnahmen zu treffen, die zur Abwehr der Gefahr und zur Übernahme der Lage erforderlich sind. Die einschreitenden Beamten dürfen im Gebietsstaat nur so lange tätig sein, bis der Gebietsstaat die notwendigen Maßnahmen zur Abwehr der Gefahr ergriffen hat. Die einschreitenden Beamten sind an die Weisungen des Gebietsstaates gebunden.

(4) Die Vertragsparteien treffen eine gesonderte Vereinbarung darüber, welche Stellen nach Absatz 3 unverzüglich zu unterrichten sind. Die einschreitenden Beamten sind an die Bestimmungen dieses Artikels und an das Recht der Vertragspartei, in deren Hoheitsgebiet sie tätig werden, gebunden.

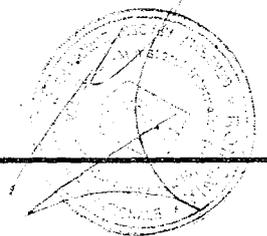
(5) Die Maßnahmen der einschreitenden Beamten werden dem Gebietsstaat zugerechnet.

Artikel 26

Hilfeleistung bei Großereignissen, Katastrophen und schweren Unglücksfällen

Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien unterstützen sich nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts gegenseitig bei Massenveranstaltungen und ähnlichen Großereignissen, Katastrophen sowie schweren Unglücksfällen, indem sie

1. sich gegenseitig so zeitig wie möglich über entsprechende Ereignisse mit grenzüberschreitenden Auswirkungen und relevante Erkenntnisse unterrichten,

2. bei Lagen mit grenzüberschreitenden Auswirkungen die in ihrem Hoheitsgebiet erforderlichen polizeilichen Maßnahmen vornehmen und koordinieren,

3. auf Ersuchen der Vertragspartei, auf deren Hoheitsgebiet die Lage eintritt, soweit möglich, durch Entsendung von Beamten, Spezialisten und Beratern sowie Gestellung von Ausrüstungsgegenständen Hilfe leisten.

Internationale Übereinkünfte der Vertragsparteien über die gegenseitige Hilfeleistung bei Katastrophen einschließlich schwerer Unglücksfälle bleiben unberührt.

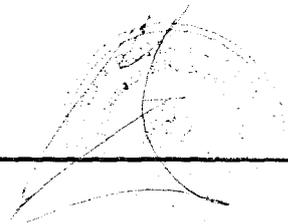
Artikel 27

Zusammenarbeit auf Ersuchen

(1) Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien leisten einander im Rahmen ihrer Zuständigkeiten und nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts auf Ersuchen Hilfe.

(2) Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien leisten einander nach Maßgabe des Artikels 39 Absatz 1 Satz 1 des Übereinkommens vom 19. Juni 1990 zur Durchführung des Übereinkommens von Schengen vom 14. Juni 1985 betreffend den schrittweisen Abbau der Kontrollen an den gemeinsamen Grenzen Hilfe, insbesondere durch

1. Eigentümer- und Halterfeststellungen sowie Fahrer- und Führerermittlungen bei Straßen-, Wasser- und Luftfahrzeugen, soweit nicht bereits von Artikel 12 umfasst,
2. Auskünfte zu Führerscheinen, Schifferpatenten und vergleichbaren Berechtigungen,
3. Aufenthalts- und Wohnsitzfeststellungen,
4. Feststellungen zu Aufenthaltstiteln,

5. Feststellung von Telefonanschlusshabern und Inhabern sonstiger Telekommunikationseinrichtungen, soweit diese öffentlich zugänglich sind,
6. Identitätsfeststellungen,
7. Ermittlungen zur Herkunft von Sachen, beispielsweise bei Waffen, Kraftfahrzeugen und Wasserfahrzeugen (Verkaufswegbefragungen),
8. Erkenntnisse aus polizeilichen Datensammlungen und polizeilichen Unterlagen sowie Auskünfte aus öffentlich zugänglichen behördlichen Datensammlungen,
9. Waffen- und Sprengstoffsofortmeldungen sowie Meldungen von Geld- und Wertzeichenfälschungen,
10. Informationen zur praktischen Durchführung grenzüberschreitender Observationsmaßnahmen, grenzüberschreitender Nacheile und kontrollierter Lieferung und
11. Feststellung der Aussagebereitschaft einer Auskunftsperson.

(3) Ist die ersuchte Behörde für die Erledigung des Ersuchens unzuständig, so leitet sie das Ersuchen an die zuständige Behörde weiter. Die ersuchte Behörde unterrichtet die ersuchende Behörde über die Weiterleitung und die für die Erledigung des Ersuchens zuständige Behörde. Die zuständige Behörde erledigt das Ersuchen und übermittelt das Ergebnis an die ersuchende Behörde zurück.

Kapitel 6

Allgemeine Bestimmungen

Artikel 28

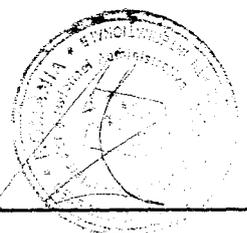
Einsatz von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen

(1) Beamte einer Vertragspartei, die sich im Rahmen eines gemeinsamen Einsatzes im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei aufhalten, können dort ihre nationale Dienstkleidung tragen. Sie können ihre nach dem innerstaatlichen Recht des Entsendestaats zugelassenen Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenstände mitführen. Jede Vertragspartei kann das Mitführen von bestimmten Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen durch Beamte des Entsendestaats untersagen.

(2) Die Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenstände, die in Anlage 2 aufgeführt sind, dürfen nur im Fall der Notwehr einschließlich der Nothilfe gebraucht werden. Der sachleitende Beamte des Gebietsstaates kann im Einzelfall nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts einer über Satz 1 hinausgehenden Anwendung von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen zustimmen. Der Gebrauch der Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenstände richtet sich nach dem Recht des Gebietsstaates. Die zuständigen Behörden unterrichten einander über die jeweils zulässigen Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenstände sowie die Voraussetzungen für deren Einsatz.

(3) Die Vertragsparteien können durch gesonderte Vereinbarung eine Änderung der Anlage 2 vereinbaren.

(4) Setzen Beamte der einen Vertragspartei bei Maßnahmen aufgrund dieses Vertrags im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei Kraftfahrzeuge ein, so unterliegen sie hierbei denselben verkehrsrechtlichen Bestimmungen wie die Beamten des Gebietsstaats einschließlich der Bestimmungen über die Inanspruchnahme von Sonder- und Wegerechten.

(5) Die praktischen Aspekte des Einsatzes von Dienstwaffen, Munition und Ausrüstungsgegenständen werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt.

(6) Artikel 13 bleibt unberührt.

Artikel 29

Schutz und Beistand

Die Vertragsparteien sind gegenüber den entsandten Beamten der anderen Vertragsparteien bei der Ausübung des Dienstes zu gleichem Schutz und Beistand verpflichtet wie gegenüber den eigenen Beamten.

Artikel 30

Allgemeine Haftungsregelung

Für die Haftung im Rahmen dieses Vertrags findet Artikel 43 des Übereinkommens vom 19. Juni 1990 zur Durchführung des Übereinkommens von Schengen vom 14. Juni 1985 betreffend den schrittweisen Abbau der Kontrollen an den gemeinsamen Grenzen entsprechende Anwendung. Satz 1 findet keine Anwendung auf die Artikel 17 und 18.

Artikel 31

Rechtsstellung der Beamten im Bereich des Strafrechts

Die Beamten, die nach diesem Vertrag im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei tätig werden, sind in Bezug auf Straftaten, die sie begehen oder ihnen gegenüber begangen wer-

den, den Beamten der anderen Vertragspartei gleichgestellt, soweit nicht in einer anderen Übereinkunft, die für die Vertragsparteien gilt, anderes vereinbart worden ist.

Artikel 32

Dienstverhältnisse

Die Beamten, die nach diesem Vertrag im Hoheitsgebiet einer anderen Vertragspartei tätig werden, bleiben in dienstrechtlicher, insbesondere in disziplinarrechtlicher Hinsicht den in ihrem Staat geltenden Vorschriften unterworfen.

Kapitel 7

Allgemeine Bestimmungen zum Datenschutz

Artikel 33

Begriffsbestimmungen, Anwendungsbereich

(1) Im Sinne dieses Vertrags bezeichnet der Ausdruck

1. "Verarbeitung personenbezogener Daten" jede Verarbeitung oder jede Vorgangsreihe von Verarbeitungen im Zusammenhang mit personenbezogenen Daten mit oder ohne Hilfe automatisierter Verfahren wie das Erheben, das Speichern, die Organisation, die Aufbewahrung, die Anpassung oder Veränderung, das Auslesen, das Abfragen, Konsultieren, die Benutzung, die Weitergabe durch Übermittlung, Verbreitung oder jede andere Form der Bereitstellung, die Kombination oder die Verknüpfung sowie das Sperren, Löschen oder Vernichten von Daten; als Verarbeitung personenbezogener Daten im Sinne dieses Vertrags gilt auch die Mitteilung über das Vorliegen oder Nichtvorliegen eines Treffers;

2. "automatisierter Abruf" den unmittelbaren Zugriff auf eine automatisierte Datenbank einer anderen Stelle, in der Weise, dass die Anfrage vollständig automatisiert beantwortet wird;

3. „Kennzeichnung“ die Markierung gespeicherter personenbezogener Daten, ohne dass damit das Ziel verfolgt wird, ihre künftige Verarbeitung einzuschränken;

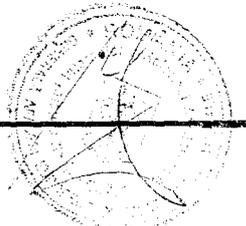
4. "Sperrung" die Markierung gespeicherter personenbezogener Daten mit dem Ziel, ihre künftige Verarbeitung einzuschränken.

(2) Für Daten, die nach diesem Vertrag übermittelt werden oder worden sind, gelten die folgenden Bestimmungen, soweit in den vorstehenden Kapiteln nichts anderes bestimmt ist.

Artikel 34

Datenschutzniveau

(1) Jede Vertragspartei gewährleistet in Bezug auf die Verarbeitung personenbezogener Daten, die nach diesem Vertrag übermittelt werden oder worden sind, in ihrem innerstaatlichen Recht ein Datenschutzniveau, das zumindest dem entspricht, das sich aus dem Übereinkommen des Europarats vom 28. Januar 1981 über den Schutz des Menschen bei der automatischen Verarbeitung personenbezogener Daten und dem Zusatzprotokoll vom 8. November 2001 hierzu ergibt, und beachtet dabei die Empfehlung Nr. R (87) 15 des Ministerkomitees des Europarats an die Mitgliedstaaten über die Nutzung personenbezogener Daten im Polizeibereich vom 17. September 1987, und zwar auch insoweit, als die Daten nicht automatisiert verarbeitet werden.

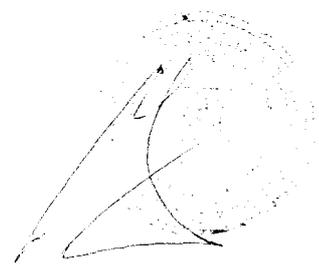
(2) Die in diesem Vertrag vorgesehene Übermittlung personenbezogener Daten darf erst beginnen, wenn in dem Hoheitsgebiet der an der Übermittlung beteiligten Vertragsparteien die Bestimmungen dieses Kapitels im innerstaatlichen Recht umgesetzt worden sind. Das Ministerkomitee nach Artikel 43 stellt durch Beschluss fest, ob diese Voraussetzungen erfüllt sind.

Artikel 35
Zweckbindung

(1) Die empfangende Vertragspartei darf die personenbezogenen Daten ausschließlich zu den Zwecken verarbeiten, zu denen diese nach diesem Vertrag übermittelt worden sind; eine Verarbeitung zu anderen Zwecken ist nur nach vorheriger Zustimmung der Datei führenden Vertragspartei und nur nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der empfangenden Vertragspartei zulässig. Die Zustimmung darf erteilt werden, soweit das innerstaatliche Recht der Datei führenden Vertragspartei diese Verarbeitung zu solchen anderen Zwecken zulässt.

(2) Die Verarbeitung von nach den Artikeln 3, 4 und 9 übermittelten Daten durch die abrufende oder abgleichende Vertragspartei ist ausschließlich erlaubt im Hinblick auf

1. die Feststellung, ob die verglichenen DNA-Profile oder daktyloskopischen Daten übereinstimmen;
2. die Vorbereitung und Einreichung eines Amts- und Rechtshilfeersuchens nach innerstaatlichem Recht im Fall der Übereinstimmung dieser Daten;
3. die Protokollierung nach Artikel 39.

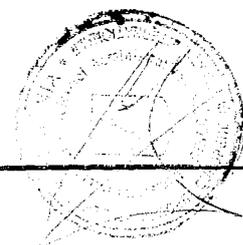
Die Datei führende Vertragspartei darf die ihr nach den Artikeln 3, 4 und 9 übermittelten Daten ausschließlich verarbeiten, soweit dies zur Durchführung des Abgleichs, zur automatisierten Beantwortung der Anfrage oder zur Protokollierung gemäß Artikel 39 erforderlich ist. Nach Beendigung des Datenabgleichs oder nach der automatisierten Beantwortung der Anfrage werden die übermittelten Daten unverzüglich gelöscht, soweit nicht die Weiterverarbeitung zu den in Satz 1 Nummern 2 und 3 genannten Zwecken erforderlich ist.

(3) Nach Artikel 12 übermittelte Daten dürfen von der Datei führenden Vertragspartei ausschließlich verwendet werden, soweit dies zur automatisierten Beantwortung der Anfrage oder zur Protokollierung gemäß Artikel 39 erforderlich ist. Nach der automatisierten Beantwortung der Anfrage werden die übermittelten Daten unverzüglich gelöscht, soweit nicht die Weiterverarbeitung zur Protokollierung gemäß Artikel 39 erforderlich ist. Die anfragende Vertragspartei darf die im Zuge der Beantwortung erhaltenen Daten ausschließlich für das Verfahren verwenden, auf Grund dessen die Anfrage erfolgt ist.

Artikel 36

Zuständige Behörden

Die übermittelten personenbezogenen Daten dürfen ausschließlich durch die Behörden und Gerichte verarbeitet werden, die für eine Aufgabe im Rahmen der Zwecke nach Artikel 35 zuständig sind. Insbesondere erfolgt die Weitergabe der übermittelten Daten an andere Stellen nur nach vorangehender Zustimmung der übermittelnden Vertragspartei und nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der empfangenden Vertragspartei.

Artikel 37

Richtigkeit, Aktualität und Speicherdauer von Daten

(1) Die Vertragsparteien sind verpflichtet, auf die Richtigkeit und Aktualität der personenbezogenen Daten zu achten. Erweist sich von Amts wegen oder aufgrund einer Mitteilung des Betroffenen, dass unrichtige Daten oder Daten, die nicht hätten übermittelt werden dürfen, übermittelt worden sind, so ist dies der empfangenden Vertragspartei oder den empfangenden Vertragsparteien unverzüglich mitzuteilen. Diese sind verpflichtet, die Berichtigung oder Löschung der Daten vorzunehmen. Im Übrigen sind übermittelte personenbezogene Daten zu berichtigen, wenn sich ihre Unrichtigkeit herausstellt. Hat die empfangende Stelle Grund zur Annahme, dass übermittelte Daten unrichtig sind oder zu löschen wären, so unterrichtet sie die übermittelnde Behörde unverzüglich hierüber.

(2) Daten, deren Richtigkeit der Betroffene bestreitet und deren Richtigkeit oder Unrichtigkeit sich nicht feststellen lässt, sind nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts der Vertragsparteien auf Verlangen des Betroffenen zu kennzeichnen. Im Fall einer Kennzeichnung darf diese nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts nur mit Zustimmung des Betroffenen oder auf Grund einer Entscheidung des zuständigen Gerichtes oder der für die Datenschutzkontrolle zuständigen unabhängigen Stelle aufgehoben werden.

(3) Übermittelte personenbezogene Daten sind zu löschen, wenn sie nicht hätten übermittelt oder empfangen werden dürfen. Rechtmäßig übermittelte und empfangene Daten sind zu löschen,

1. wenn sie zu dem Zweck, zu dem sie übermittelt worden sind, nicht oder nicht mehr erforderlich sind. Sind personenbezogene Daten ohne Ersuchen übermittelt worden, hat die empfangende Stelle unverzüglich zu prüfen, ob sie für die der Übermittlung zu Grunde liegenden Zwecke erforderlich sind;

2. nach Ablauf einer im nationalen Recht der übermittelnden Vertragspartei vorgesehenen Höchstfrist für die Aufbewahrung der Daten, wenn die übermittelnde Stelle die empfangende Stelle bei der Übermittlung auf solche Höchstfristen hingewiesen hat.

Statt der Löschung erfolgt eine Sperrung nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts, wenn es Grund zu der Annahme gibt, dass durch eine Löschung schutzwürdige Interessen des Betroffenen beeinträchtigt würden. Gesperrte Daten dürfen nur für den Zweck, für den die Löschung unterblieben ist, übermittelt oder genutzt werden.

Artikel 38

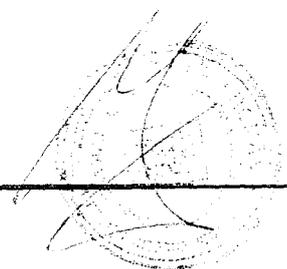
Technische und organisatorische Maßnahmen zur Gewährleistung von Datenschutz und Datensicherheit

(1) Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, personenbezogene Daten wirksam gegen zufällige oder unbefugte Zerstörung, zufälligen Verlust, unbefugten Zugang, unbefugte oder zufällige Veränderung und unbefugte Bekanntgabe zu schützen.

(2) Die Einzelheiten der technischen Ausgestaltung des automatisierten Abrufverfahrens werden in einer Durchführungsvereinbarung nach Artikel 44 geregelt, die gewährleistet, dass

1. dem jeweiligen Stand der Technik entsprechende Maßnahmen zur Sicherstellung von Datenschutz und Datensicherheit getroffen werden, die insbesondere die Vertraulichkeit und Unversehrtheit der Daten gewährleisten,

2. bei der Nutzung allgemein zugänglicher Netze Verschlüsselungs- und Authentifizierungsverfahren angewendet werden, die von den dafür zuständigen Stellen anerkannt worden sind, und

3. die Zulässigkeit der Abrufe nach Maßgabe des Artikels 39 Absätze 2, 4 und 5 kontrolliert werden kann.

Artikel 39

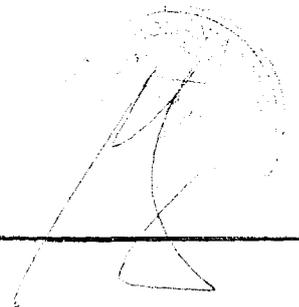
Dokumentation und Protokollierung, besondere Vorschriften zur automatisierten und nicht-automatisierten Übermittlung

(1) Jede Vertragspartei gewährleistet, dass jede nicht-automatisierte Übermittlung und jeder nicht-automatisierte Empfang von personenbezogenen Daten durch die anfragende und die Datei führende Stelle zur Kontrolle der Zulässigkeit der Übermittlung dokumentiert werden. Die Dokumentation umfasst folgende Angaben:

1. den Anlass der Übermittlung,
2. die übermittelten Daten,
3. das Datum der Übermittlung und
4. die Bezeichnung oder Kennung der anfragenden und der Datei führenden Stelle.

(2) Für den automatisierten Abruf der Daten aufgrund der Artikel 3, 9 und 12 und den automatisierten Abgleich aufgrund des Artikels 4 gilt Folgendes:

1. Der automatisierte Abruf oder Abgleich darf nur durch besonders ermächtigte Beamte der nationalen Kontaktstellen erfolgen. Auf Ersuchen wird die Liste der Beamten, die zum automatisierten Abruf oder Abgleich ermächtigt sind, den in Absatz 5 genannten beaufsichtigenden Behörden sowie den anderen Vertragsparteien zur Verfügung gestellt.

2. Jede Vertragspartei gewährleistet, dass jede Übermittlung und jeder Empfang von Daten von der Datei führenden Stelle und der anfragenden Stelle protokolliert wird, einschließlich der Mitteilung des Vorliegens oder Nichtvorliegens eines Treffers. Diese Protokollierung umfasst folgende Angaben:

a) die übermittelten Daten,

b) das Datum und den genauen Zeitpunkt der Übermittlung und

c) die Bezeichnung oder Kennung der anfragenden und der Datei führenden Stelle.

Die anfragende Stelle protokolliert darüber hinaus den Anlass der Anfrage oder Übermittlung sowie die Kennung des Beamten, der den Abruf durchgeführt hat, sowie des Beamten, der die Anfrage oder Übermittlung veranlasst hat.

(3) Die protokollierende Stelle teilt die Protokolldaten den für die Datenschutzkontrolle zuständigen Stellen der betreffenden Vertragspartei auf Ersuchen unverzüglich, spätestens jedoch innerhalb von vier Wochen nach Eingang des Ersuchens mit. Protokolldaten dürfen ausschließlich für die folgenden Zwecke verwendet werden:

1. die Kontrolle des Datenschutzes,

2. die Gewährleistung der Datensicherheit.

(4) Die Protokolldaten sind durch geeignete Vorkehrungen gegen zweckfremde Verwendung und sonstigen Missbrauch zu schützen und zwei Jahre aufzubewahren. Nach Ablauf der Aufbewahrungsfrist sind die Protokolldaten unverzüglich zu löschen.

(5) Die rechtliche Kontrolle der Übermittlung oder des Empfangs personenbezogener Daten obliegt den für die Datenschutzkontrolle zuständigen unabhängigen Stellen der jeweili-

gen Vertragsparteien. Nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts kann jedermann diese Stellen ersuchen, die Rechtmäßigkeit der Verarbeitung von Daten zu seiner Person zu prüfen. Diese Stellen sowie die für die Protokollierung zuständigen Stellen haben auch unabhängig von solchen Ersuchen Stichproben zur Kontrolle der Rechtmäßigkeit der Übermittlungen anhand der den Zugriffen zugrunde liegenden Aktenvorgänge vorzunehmen. Die Ergebnisse dieser Kontrolltätigkeit sind zur Überprüfung durch die für die Datenschutzkontrolle zuständigen unabhängigen Stellen 13 Monate aufzubewahren. Nach Ablauf dieser Frist sind sie unverzüglich zu löschen. Jede für die Datenschutzkontrolle zuständige Stelle kann von der unabhängigen Datenschutzbehörde einer anderen Vertragspartei um die Ausübung ihrer Befugnisse nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts ersucht werden. Die für die Datenschutzkontrolle zuständigen unabhängigen Behörden der Vertragsparteien sorgen für die zur Erfüllung ihrer Kontrollaufgaben notwendige gegenseitige Zusammenarbeit, insbesondere durch den Austausch sachdienlicher Informationen.

Artikel 40

Rechte der Betroffenen auf Auskunft und Schadensersatz

(1) Dem Betroffenen ist nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts bei Nachweis seiner Identität auf Antrag von der nach innerstaatlichem Recht zuständigen Stelle ohne unzumutbare Kosten in allgemein verständlicher Form und ohne unzumutbare Verzögerung Auskunft über die zu seiner Person verarbeiteten Daten sowie über deren Herkunft, Empfänger oder Empfängerkategorien, den vorgesehenen Verarbeitungszweck und die Rechtsgrundlage der Verarbeitung zu erteilen. Darüber hinaus hat der Betroffene das Recht auf Berichtigung unrichtiger Daten und Löschung unzulässigerweise verarbeiteter Daten. Die Vertragsparteien stellen darüber hinaus sicher, dass sich der Betroffene im Fall der Verletzung seiner Datenschutzrechte mit einer wirksamen Beschwerde an ein unabhängiges und unparteiisches, auf Gesetz beruhendes Gericht im Sinne des Artikels 6 Absatz 1 der Europäischen Menschenrechtskonvention sowie eine unabhängige Kontrollstelle im Sinne des Artikels 28 der Richtlinie 95/46/EG wenden kann und dass ihm die Möglichkeit eröffnet

wird, einen Schadensersatzanspruch oder Abhilfe anderer Art gerichtlich durchzusetzen. Die Einzelheiten des Verfahrens zur Durchsetzung dieser Rechte und die Gründe der Einschränkung des Auskunftsrechts richten sich nach dem innerstaatlichen Recht des Staates, in dem er seine Rechte geltend macht.

(2) Hat eine Stelle der einen Vertragspartei personenbezogene Daten auf Grund dieses Vertrags übermittelt, kann die empfangende Stelle der anderen Vertragspartei sich im Rahmen ihrer Haftung nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts gegenüber dem Geschädigten zu ihrer Entlastung nicht darauf berufen, dass die übermittelten Daten unrichtig gewesen sind. Leistet die empfangende Stelle Schadensersatz wegen eines Schadens, der durch die Verwendung von unrichtig übermittelten Daten verursacht wurde, so erstattet die übermittelnde Stelle der empfangenden Stelle den Gesamtbetrag des geleisteten Schadensersatzes.

Artikel 41

Auskunft auf Ersuchen der Vertragsparteien

Die empfangende Vertragspartei informiert die übermittelnde Vertragspartei auf Anfrage über die Verarbeitung der übermittelten Daten und das dadurch erzielte Ergebnis.

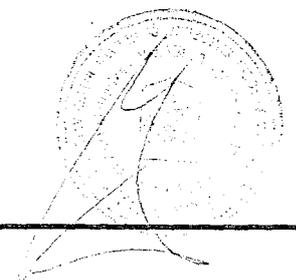
Kapitel 3

Durchführungs- und Schlussbestimmungen

Artikel 42

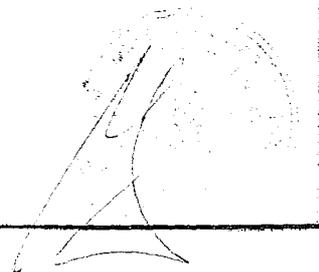
Erklärungen

(1) Zum Zeitpunkt der Hinterlegung der Ratifikations-, Annahme-, Genehmigungs- oder Beitrittsurkunde benennt jede Vertragspartei in einer Erklärung gegenüber dem Verwahrer die Behörden, die für die Anwendung dieses Vertrags zuständig sind.

Zu benennen sind

1. nach Artikel 6 Absatz 1 die nationalen Kontaktstellen für die DNA-Analyse;
2. nach Artikel 11 Absatz 1 die nationalen Kontaktstellen für die daktyloskopischen Daten;
3. nach Artikel 12 Absatz 2 die nationalen Kontaktstellen für die Daten aus den Fahrzeugregistern;
4. nach Artikel 15 die nationalen Kontaktstellen für den Informationsaustausch bei Großveranstaltungen;
5. nach Artikel 16 Absatz 3 die nationalen Kontaktstellen für Informationen zur Verhinderung terroristischer Straftaten;
6. nach Artikel 19 die nationalen Kontakt- und Koordinierungsstellen für die Flugsicherheitsbegleiter;
7. nach Artikel 22 die nationalen Kontakt- und Koordinierungsstellen für die Dokumentenberater;
8. nach Artikel 23 Absatz 3 die nationalen Kontaktstellen für die Planung und Durchführung von Rückführungen;
9. nach den Artikeln 24 bis 27 die zuständigen Behörden und Beamten.

(2) Erklärungen nach Absatz 1 können jederzeit durch Erklärung gegenüber dem Verwahrer geändert werden. Die Änderung wird mit dem Tag des Eingangs beim Verwahrer wirksam.

Artikel 43

Ministerkomitee

(1) Die Vertragsparteien richten ein Komitee ein, das sich aus Ministern der Vertragsparteien zusammensetzt. Das Ministerkomitee trifft die erforderlichen Entscheidungen über die Umsetzung und Anwendung dieses Vertrags. Entscheidungen des Ministerkomitees werden durch einstimmigen Beschluss aller Vertragsparteien getroffen.

(2) Zur Unterstützung des Ministerkomitees überprüft eine gemeinsame Arbeitsgruppe aus Vertretern der Vertragsparteien die Umsetzung und Auslegung dieses Vertrags und stellt fest, ob Ergänzungs- und Fortentwicklungsbedarf besteht. Die gemeinsame Arbeitsgruppe wird auf Antrag einer Vertragspartei einberufen.

Artikel 44

Durchführungsvereinbarungen

Die zuständigen Stellen der Vertragsparteien können auf der Grundlage und im Rahmen dieses Vertrags Vereinbarungen treffen, welche die verwaltungsmäßige Durchführung dieses Vertrags zum Ziel haben.

Artikel 45

Räumlicher Geltungsbereich

Die Bestimmungen dieses Vertrags gelten für das Hoheitsgebiet der Vertragsparteien. Für das Königreich der Niederlande gilt dieser Vertrag ausschließlich für den in Europa gele-

genen Teil des Königreichs. Für die Französische Republik gilt dieser Vertrag ausschließlich für den in Europa gelegenen Teil der Republik.

Artikel 46

Kosten

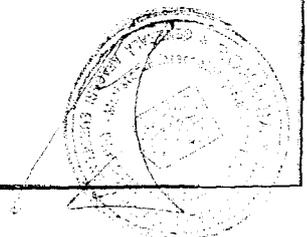
Jede Vertragspartei trägt die ihren Stellen aus der Anwendung dieses Vertrags entstehenden Kosten. In besonderen Fällen können die betreffenden Vertragsparteien eine abweichende Regelung vereinbaren.

Artikel 47

Verhältnis zu anderen zwei- oder mehrseitigen Übereinkünften

(1) Die Bestimmungen dieses Vertrags sind nur anwendbar, soweit sie mit dem Recht der Europäischen Union vereinbar sind. Werden durch die Europäische Union künftig Regelungen geschaffen, die den Anwendungsbereich dieses Vertrags betreffen, treten die entsprechenden Bestimmungen dieses Vertrags in ihrer Anwendung gegenüber dem Recht der Europäischen Union insoweit zurück. Die Vertragsparteien können die Bestimmungen dieses Vertrags im Hinblick auf die entsprechenden neuen Regelungen des Rechts der Europäischen Union ändern oder ersetzen.

(2) Dieser Vertrag berührt nicht die in bestehenden zwei- oder mehrseitigen Übereinkünften zwischen den Vertragsparteien enthaltenen Rechte oder Verpflichtungen. Den Vertragsparteien steht es frei, die bestehenden zwei- oder mehrseitigen Übereinkünfte zwischen den Vertragsparteien in ihren Beziehungen untereinander anzuwenden. Im Fall der Unvereinbarkeit mit Rechten oder Verpflichtungen aus solchen Übereinkünften gelten die Regelungen dieses Vertrags.

Artikel 48

Ratifikation, Annahme, Genehmigung

Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation, der Annahme oder der Genehmigung. Die Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunden werden beim Verwahrer hinterlegt. Anlässlich der Hinterlegung der Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunden kann eine Erklärung zum räumlichen Geltungsbereich abgegeben werden.

Artikel 49

Verwahrer

- (1) Verwahrer dieses Vertrags ist die Regierung der Bundesrepublik Deutschland.
- (2) Der Verwahrer notifiziert unverzüglich den anderen Vertragsparteien Ratifikationen, Annahmen, Genehmigungen, Beitritte, Vorbehalte und Kündigungen sowie alle sonstigen Erklärungen im Zusammenhang mit diesem Vertrag.
- (3) Die Registrierung des Vertrags beim Sekretariat der Vereinten Nationen nach Artikel 102 der Charta der Vereinten Nationen wird vom Verwahrer übernommen.

Artikel 50

Inkrafttreten

- (1) Dieser Vertrag tritt 90 Tage nach Hinterlegung der zweiten Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunde zwischen den Vertragsparteien, die ratifiziert haben, in Kraft. Für die weiteren Vertragsparteien tritt der Vertrag 90 Tage nach Hinterlegung ihrer Ratifikations-, Annahme- oder Genehmigungsurkunden in Kraft.

(2) Der Verwahrer notifiziert allen Vertragsparteien das Datum des Inkrafttretens.

Artikel 51

Beitritt

(1) Dieser Vertrag steht allen Staaten, die Mitglied der Europäischen Union sind, zum Beitritt offen. Mit dem Beitritt werden auch die bis dahin auf der Grundlage des Artikels 44 getroffenen Durchführungsvereinbarungen und die sonstigen Vereinbarungen zu diesem Vertrag für die beitretenden Staaten verbindlich.

(2) Die Beitrittsurkunden werden beim Verwahrer hinterlegt. Bei einem Beitritt kann anlässlich der Hinterlegung der Beitrittsurkunde eine Erklärung zum räumlichen Geltungsbereich abgegeben werden.

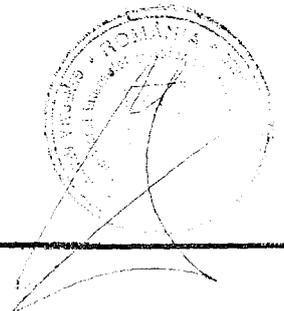
(3) Dieser Vertrag tritt für jeden beitretenden Staat 90 Tage nach Hinterlegung seiner Beitrittsurkunde in Kraft, frühestens zum Zeitpunkt des Inkrafttretens des Vertrags nach Artikel 50.

Artikel 52

Kündigung

(1) Dieser Vertrag wird auf unbestimmte Zeit geschlossen.

(2) Jede Vertragspartei kann diesen Vertrag durch eine auf diplomatischem Weg an den Verwahrer gerichtete Notifikation kündigen. Die Kündigung wird sechs Monate nach Eingang der Notifikation beim Verwahrer wirksam.

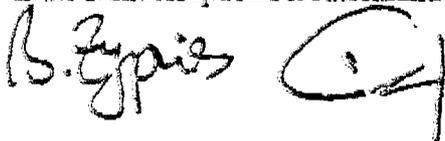

Geschehen zu Prüm am 27. Mai 2005 in einer Urschrift in deutscher, spanischer, französischer und niederländischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist. Die Urschrift wird im Archiv des Verwahrers hinterlegt, der jedem Unterzeichnerstaat und beitretenden Staat eine beglaubigte Abschrift der Vertragsurschrift übermittelt.

Für das Königreich Belgien

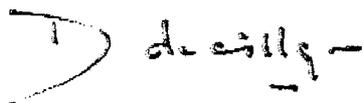
Für die Bundesrepublik Deutschland

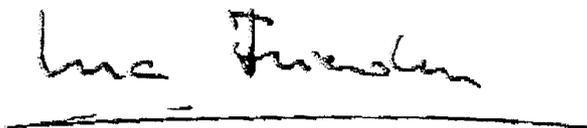
Für das Königreich Spanien

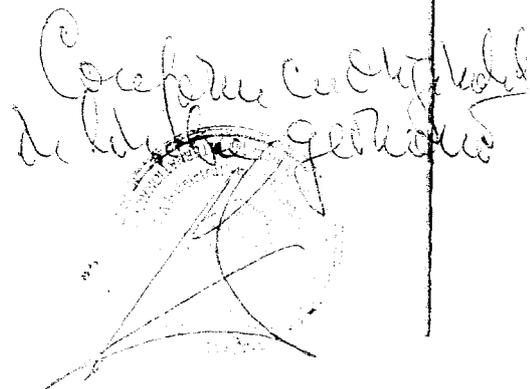
Für die Französische Republik

Für das Großherzogtum Luxemburg

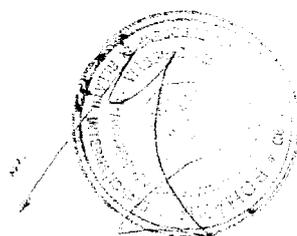
Conférence de Prüm
de la justice
généraliste

Für das Königreich der Niederlande

A handwritten signature in black ink, appearing to be "J. V. P. A.", written in a cursive style with a long horizontal stroke extending to the right.

Für die Republik Österreich

A handwritten signature in black ink, appearing to be "Gerni Pöckel", written in a cursive style.

Anlage 1

zum

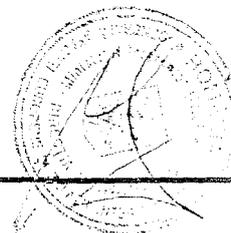
Vertrag

über

die Vertiefung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit, insbesondere zur Bekämpfung
des Terrorismus, der grenzüberschreitenden Kriminalität und der illegalen Migration

Nach Artikel 17 Absatz 5 notwendige inhaltliche Angaben
für die schriftliche Anmeldung

1. Einsatzzeiten, die die vorgesehene Aufenthaltsdauer beschreiben;
2. Flugdaten (einschließlich Flugnummern und -zeiten);
3. Anzahl der Mitglieder des Teams der Flugsicherheitsbegleiter;
4. Angabe des Namens und Vornamens sämtlicher Personen sowie Kennzeichnung des
Namens des Leiters des Teams;
5. Passnummern;
6. Marke, Typ und Seriennummern der Waffen;
7. Anzahl und Art der Munition;
8. Ausrüstungsgegenstände, die vom Team mitgeführt werden und zur Erfüllung der
Aufgaben dienen.

Anlage 2

zum

Vertrag

über

die Vertiefung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit, insbesondere zur Bekämpfung
des Terrorismus, der grenzüberschreitenden Kriminalität und der illegalen Migration

Dienstwaffen, Munition und zugelassene Einsatzmittel
im Sinne des Artikels 23 Absatz 2 Sätze 1 und 2

1. Für das Königreich Belgien:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition
- zugelassene Pfeffersprays und die zugelassenen Einsatzmittel
- zugelassenes Tränengas und die zugelassenen Einsatzmittel

2. Für die Bundesrepublik Deutschland:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition

3. Für das Königreich Spanien:

- zugelassene Schusswaffen
- zugelassene Selbstschutzwaffen entsprechend der Dienstvorschriften der am gemeinsamen Einsatz beteiligten Polizeieinheit, wie Schlagstock (oder Gummiknüppel), Sprays , Tränengas und andere zugelassene Einsatzmittel

4. Für die Französische Republik:

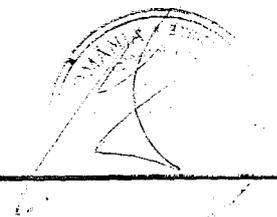
- die nach dem nationalen Recht zugelassenen Dienstwaffen und individuellen Zwangsmittel

5. Für das Großherzogtum Luxemburg:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition
- zugelassene Pfeffersprays und die zugelassenen Einsatzmittel
- zugelassenes Tränengas und die zugelassenen Einsatzmittel

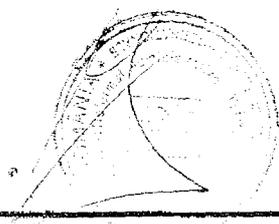
6. Für das Königreich der Niederlande:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition
- zugelassene Pfeffersprays und die zugelassenen Einsatzmittel
- zugelassenes Tränengas und die zugelassenen Einsatzmittel

7. Für die Republik Österreich:

- zugelassene Schusswaffen und die zugelassene Munition
- zugelassene Pfeffersprays und die zugelassenen Einsatzmittel

Ich bescheinige hiermit die
Übereinstimmung der vor-
stehenden Abschrift mit der
Urschrift, die bei der Regie-
rung der Bundesrepublik
Deutschland hinterlegt wor-
den ist.

Berlin, 14. März 2007

Dr. Ludwig Biewer
Vortragender Legationsrat
Leiter des Politischen Archivs des Auswärtigen Amts

I hereby certify that the
foregoing text is a true
copy, the original of which
has been deposited with the
Government of the Federal
Republic of Germany.

Berlin, 14 March 2007

Je certifie que le texte qui
précède est une copie
conforme du texte original
déposé auprès du Gouver-
nement de la République
fédérale d'Allemagne.

Berlin, le 14 mars 2007

